

தமிழ் – Tamil

எது சாத்தியம் ...

ஜான் ஷார்டெல் மூலம்

பதிப்புரிமை © 2004 முதல் 20 21 வரை

இது உங்களை ஆச்சரியப்படுத்தும் ஒரு கதை மற்றும் உண்மையில் என்ன நடந்தது என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள நீங்கள் சிரமப்படக்கூடும். நீங்கள் ஒரு அனுபவம் என்றால் " போன்ற அதிசயம் " நிகழ்வு உங்களை , ஒரு அல்லது நிறுவப்பட்டுள்ள சாட்சி , இப்போது நீங்கள் தனியாக இல்லை மற்றும் அது தெரியும் ' அதை பற்றி பேச்சு சரியல்லங்கள். இந்த அதிசயங்கள் பல நடக்கின்றன மற்றும் மக்கள் அவர்களைச் சுற்றியுள்ளவர்களின் அணுகுமுறை காரணமாக நிராகரிக்கிறார்கள். அற்புதங்களை நம்பி எனக்குள் வளர்த்த ஒரு தாயால் நான் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டேன்.

இந்த ISN ' டி ஒரு கதை, அது ' நீங்கள் என்று எதையும் உங்கள் சொந்த வாழ்க்கையில் சாத்தியம் அறிய ஒரு வாய்ப்பு கள். கதையின் மூலம் நான் என்ன கற்றுக்கொண்டேன், இந்த திறன்களை நான் எப்படி பயிற்சி செய்து வளர்த்தேன் என்பது பற்றி பேசுவேன் , இது நம் அனைவருக்கும் உள்ளது என்று நான் நம்புகிறேன்.

என்ன தேவை என்பதை நான் யூகிக்கவில்லை, இருப்பினும் என் வாழ்க்கையின் ஆரம்பத்தில் நான் உள்ளூணர்வாக அறிந்ததை நம்பினேன் மற்றும் 28 வயதில் நான் இந்த கதை மட்டும் சாத்தியமில்லை என்று பயிற்சி பெறவும் , பயிற்சி செய்யவும், திறன்களை வளர்க்கவும் ஆரம்பித்தேன் , ஆனால் ஒருவேளை, ஒருவேளை, தவிர்க்க முடியாதது கூட . இந்த திறன்களை நீங்கள் கற்றுக் கொள்ளலாம் மற்றும் நீங்கள் எந்த சூழ்நிலையில் இருந்தாலும் உங்கள் வாழ்க்கையில் மாற்றத்தை உருவாக்க முடியும் என்பதை உங்களுக்குக் காண்பிப்பதே எனது நோக்கம் .

உங்கள் வாழ்க்கை மற்றும் சூழ்நிலைகளின் கட்டுப்பாட்டை மீண்டும் பெறுவதில் நீங்கள் ஆர்வமாக இருந்தால், படித்துவிட்டு என்னுடன் தொடர்பு கொள்ளவும் , அதனால் உங்களுக்கான செயல்முறையை நாங்கள் தொடங்கலாம். நீங்கள்

என்றால் ஏற்கனவே உள்ளன கட்டுப்பாட்டை எல்லாம் அப்போதும் அது தெளிவாகவே படகோட்டம் உள்ளது நீங்கள் பின்னர் நீங்கள் என்னை போல் இருக்கிறது. நான் இங்கே தருகிறேன் என்ன போன்ற எதையும் தேடும் இல்லை, நான் ஏனெனில் ஏற்கனவே வெற்றிகரமான மற்றும் என் வாழ்க்கையில் ஏற்கனவே சிறிய அற்புதங்கள் உண்டு பண்ணியது. என்ன நான் உணர்ந்து உள்ளது என்று நான் இருந்த போது எனக்கு வழங்கப்பட்டது என்ன 28 இயக்கலாம் d சரியாக நான் என்ன செய்ய எளிதாக பழக்கினார் மற்றவர்களுக்கு என்னை. என் வாழ்க்கையின் பெரும்பகுதி நான் இதைப் பற்றி மற்றவர்களிடம் பேசுவேன், நான் எதைப் பகிர்கிறேன் என்பதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்ட அல்லது புரிந்துகொள்ளும் இடத்தில் அவர்கள் இல்லை. இது நீங்களும் கூட இருக்கலாம். நம்மில் சிலருடன், நமக்கு ஏற்கனவே தெரிந்தவற்றை மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வதில் சிறந்ததாக இருக்க வேண்டும் என்பதே எங்கள் பாடம். S பொருட்டு நீங்கள் Ome இந்த தகவலை கற்றல் நீங்களே முன்னுரிமை .

எது எப்போதாவது உங்களுக்காக என்று நான் உங்களுக்கு உறுதியளிக்கிறேன், இங்கு சாத்தியமற்றது என்று நாங்கள் நினைத்த விஷயங்கள் உண்மையில் சாத்தியமானவை மற்றும் சாத்தியமானவை கூட என்று பணிப்பொழிவை உடைத்தாலும் உங்களுக்கு இங்கே மதிப்பு இருக்கிறது ...

சரி அதனால் நான் என் காரின் சக்கரத்தில் தூங்கி தூணில் விழுந்தேன், அன்று மாலை தீவிர சிகிச்சை பிரிவில் முடிந்தது, நான் இரவு வாழ்வேன் என்று மருத்துவ ஊழியர்கள் எதிர்பார்க்கவில்லை. அடுத்த நாள் என் 1.5 நுரையீரல்களையும் வேறு சில உறுப்புகளையும் வெளியே எடுக்க விரும்பினார் .2.5 நாட்களுக்குப் பிறகு நான் அறுவை சிகிச்சை இல்லாமல் மருத்துவமனையில் இருந்து வெளியேறினேன்.

அதனால்

எப்போது சாத்தியம்

- எனது சொந்த நோக்கம் எனக்குத் தெரியும்
- நான் என் ஆர்வத்தையும் இதயங்களின் விருப்பத்தையும் பின்பற்றத் தயாராக இருக்கும் அளவுக்கு நான் என்னை நம்புகிறேன், மேலும் எனது சொந்த உணர்திறன் மற்றும் உத்வேகங்களை நான் மதிக்கிறேன்

கார் விபத்துக்கு முன் வாழ்க்கை

மீ பொறுத்தவரை ஓய் வாழ்நாள் முழுவதும் நான் மக்கள் தங்களை தங்கள் உள் உள்ளுணர்வு நம்ப உடந்தையாகி விடுவோம் தெரியும். நான் ஆன்மீக தங்களை புரிந்து, அவர்கள் இங்கே இருப்பவை

அவர்கள் சென்று ஏன் எங்கே இருந்து நான் வந்தேன் அங்கு ஒரு வணிக கற்பித்தல் மக்கள் தொடங்கியது. நான் இந்த பகுதி நேரத்தை 1987 முதல் கற்பித்து வருகிறேன் .

இந்த ஆன்மீக தொழிலை வளர்ப்பதற்கு பதிலாக நான் திசைதிருப்பப்பட்டு வேறு தொழிலை தொடங்கினேன் . எனது வியாபாரம் வளர்ந்து கொண்டிருந்தபோது, உண்மையில் எனது சொந்த ஆரோக்கியத்தில் விடாமுயற்சியுடன் பணிபுரியும் போது அவர்களின் உடல்நலத்துடன் மக்களுக்கு உதவுவதில் நான் கவனம் செலுத்தினேன். நான் நம்பமுடியாத சக்திவாய்ந்த ஊட்டச்சத்து சப்ளிமெண்ட்ஸ் எடுத்து அனைவரிடமும் எனது முடிவுகளை பகிர்ந்துகொண்டேன் (இது இந்த சப்ளிமெண்ட்ஸின் விளைவாக இருக்கலாம்) .

நான் இந்த சப்ளிமெண்ட்ஸ் எடுக்கத் தொடங்கிய பிறகுதான் என் உடலில் விஷயங்கள் மாறத் தொடங்கின. யாரோ ஒருவர் சப்ளிமெண்ட்ஸை எடுத்துக் கொள்ளும்போது நான் நீண்ட காலத்திற்கு முன்பு கற்றுக்கொண்டேன், அவர்கள் எந்த வித்தியாசத்தையும் கவனிக்கவில்லை என்றால் அந்த நபரின் தேவைகளுக்கு சப்ளிமெண்ட்ஸ் போதுமானதாக இருக்காது . மக்கள் பார்த்து மாற்றம் வாழ்கிறார், மற்றும் பார்க்க என்கிறார் அவர்களை தோன்றி அவற்றின் ஆரோக்கியம் மற்றும் விடுபட மீண்டும் டிங் அவர்கள் வெறுமனே ஏற்க, மிகவும் எனக்கு ஈர்க்கப்பட்டு இருந்தது வந்துவிட்டதென்று, வலி தங்களை. நான் என் வாழ்க்கையின் பெரும்பகுதியை வலியில் கழித்தேன், சில எளிய உண்மைகளை யாராலும் விளக்க முடியவில்லை, நான் அவற்றை செயல்படுத்தியபோது, என் உடல்நலத்தில் பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. அந்த உதவியை விரும்பியவர்களுக்கு உதவி செய்வதில் நான் மிகவும் கவனம் செலுத்தினேன்.

இந்த சுகாதார வியாபாரத்தில் இருந்து என் வருமானம் ஒரு மாதத்திற்கு \$ 5000 ஐ எட்டும்போது, மக்கள் தங்களை ஆன்மீக ரீதியில் புரிந்துகொள்ள உதவுவதோடு வாழ்க்கையின் ஊடாக நான் பயணம் செய்வேன் என்று நான் ஒரு வாக்குறுதியை அளித்தேன் . என் வருமானம் ஒரு மாதத்திற்கு \$ 10,000 ஐத் தாண்டி வளர்ந்தது, நான் என் வாக்குறுதியை மறந்துவிட்டேன். எனது முழு கவனமும் அதிக வருமானத்தை உருவாக்குவது பற்றியது. எப்படியாவது என்னைச் சுற்றியுள்ள மக்களின் வாழ்க்கையில் கவனம் செலுத்தியதை நான் கேட்க ஆரம்பித்தேன். **என்** வாழ்க்கையில் **நான்** என்ன செய்ய வேண்டும் என்று **நான்** நினைக்கவில்லை .

எத்தனை முறை நம் இதயங்கள் கூக்குரலிடுவது, வேறு ஏதாவது நடக்கும் வரை நாங்கள் தள்ளிப்போடுகிறோம். இன்று பெரும்பாலான மக்களுக்கு, இது பெரும்பாலும் பணத்துடன் தொடர்புடையது.

அது அப்போது தான்

கார் விபத்து 29 ஜூன் 2003

கிராமப்புறங்களில் அந்த வார இறுதியில் எங்கள் சுகாதார வணிகத்தில் தலைவர்களுக்கான தலைமைத்துவ முகாமிற்கு நான் வசதி செய்து கொண்டிருந்தேன். எல்லோரும் சோர்வாக இருந்தனர், ஞாயிற்றுக்கிழமை பிற்பகல் மதியம் வீட்டிற்குச் சென்றனர். சில வாடிக்கையாளர்களுடன் இரவு உணவிற்கு வீட்டிற்கு செல்லும் வழியில் எனக்கு ஒரு சந்திப்பு இருந்ததால் நான் மாலை 4 மணியளவில் கிளம்பினேன். லினெட் (என் அப்போதைய மனைவி), ஹெலன் (என் சகோதரி) மற்றும் வேறு சிலர் என்னுடன் யாராவது பயணம் செய்ய வேண்டும் என்று வலியுறுத்தி வந்தனர். நான் தனியாக செல்ல வேண்டும் என்பதில் தெளிவாக இருந்தேன்.

வார இறுதியில் நாங்கள் செய்த வேலையில் நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தேன். வார இறுதி நாட்களில் மக்கள் தங்கள் வெற்றிக்கு பொறுப்பேற்க உதவுவதோடு, அவர்களின் வாழ்க்கையில் விளைவுகளின் மீது தங்களுக்கு கட்டுப்பாடு இருப்பதை உணரவும் உதவியது.

மூன்று மணி நேர பயணத்தில் ஒரு மணி நேரத்திற்கு ஒரு ஊருக்கு வந்தேன், மிகவும் சோர்வாகவும் தூக்கமாகவும் உணர்ந்தேன். இந்த ஊரின் மறுபக்கத்தில் நான் சக்கரத்தில் தூங்கிவிட்டேன். வெளிப்படையாக யாரோ பின்தொடர்கிறார்கள், அவர்கள் சொன்னார்கள் நான் நெசவு செய்ய ஆரம்பித்தேன், ஆனால் சாலையின் ஓரத்தில் இருந்தேன், மேலும் வேகத்தை குறைக்க ஆரம்பித்தேன்.

என் கார் சாலையின் குறுக்கே சென்றபோது, சாலையின் மறுபக்கத்தில் இருந்த பள்ளத்தில் ஏர்பேக் ஊதி நான் விழித்தேன். ஏர்பேக்குகள் வீசும்போது காரில் ஒரு வெள்ளை தூள் நிரம்புகிறது, அதனால் என்னால் எதையும் பார்க்க முடியவில்லை. என்னால் ஏன் எதையும் பார்க்க முடியவில்லை என்று என்னால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை.

என்னால் எதையும் பார்க்க முடியாததால், காரை எங்கு திசை திருப்புவது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை, என் வலது பக்க கதவில் ஒரு ஸ்டம்பை அடித்தேன், நான் மேலும் இடதுபுறமாகத் திசைதிருப்பினேன், பின்னர் அதில் ஒரு குழாயால் ஒரு கரையை மோதினேன்) மற்றும் இரண்டு முன் டயர்கள் வெடித்தன. நான் என் வலதுபுறத்தில் ஒரு கேட்கம்பத்தை அடித்து மேலும் இடது பக்கம் திரும்பினேன். கார் கீழே செல்லும் ஒரு பெரிய கரையின் ஓரத்தில் செல்வதை உணர்ந்தேன். இது ஒரு ஆழமான "V" வடிவாகும். நான் வடிகாலின் அடிப்பகுதியில் இருந்தேன்.

எனக்கு முன்னால் வரும் மின் கம்பத்தை பார்க்க ஏர்பேக் தூசி இப்போது போதுமான அளவு குறைந்தது ... நான் விலகிச் செல்ல முயன்றேன், கார் ஸ்டீயரிங்கிற்கு பதிலளிக்கவில்லை (டயர்கள் வெடித்ததை நான் பின்னர் கண்டுபிடித்தேன்).

துருவம் மேலே வருவதை நான் பார்த்த உடனேயே, என் வாழ்க்கை என் கண்களை கடந்து சென்றது. நான் லினெட் (அப்போது மனைவி) மற்றும் அம்பர் (மகள் 3 வயது) ஆகியோரைப் பார்த்தேன், எனது நோக்கம் மற்றும் இது நான் இறக்கும் நேரம் அல்ல என்று எனக்குத் தெரியும்.

நான் என் தேவதைகளிடம் அழுத்தமாகச் சொன்னேன் "இது இல்லை, என் நேரம் வரவில்லை!"

நான் இதைச் சொன்ன உடனேயே, மேலே இருந்து வெள்ளை ஒளி காரில் வந்து என்னை ஒரு சூழலில் சுற்றி வளைத்து, பாதுகாப்பு ஆற்றலின் ஒரு கூட்டில் என்னைச் சூழ்ந்தது. அதே சமயத்தில் கார் துருவத்தில் மோதி என்னுடன் ஓய்வெடுக்க வரும் காட்சி எனக்கு வழங்கப்பட்டது, பிறகு நான் காரின் முன்புறம் இரண்டு ஆண்கள் உதவியுடன் நடந்து சென்றேன். நான் நன்றாக இருக்கிறேன் என்று எனக்குத் தெரியும்.

நான் நிம்மதியாகி விபத்தில் சரணடைந்தேன், நான் நன்றாக இருப்பேன் என்று தெரிந்து கொண்டேன். **எனக்கு எந்த பயமும் இல்லை, முழுமையாக நம்பினேன்.**

நான் முழு நேரமும் விழிப்புடன் இருந்தேன், கார் ஓய்வெடுக்க வந்தபோது என் நெஞ்சு காயம் தீவிரமானது என்று எனக்குத் தெரியும், ஆனால் நான் இறக்க மாட்டேன் என்ற எண்ணத்தை ஒரு நொடி கூட நான் அனுமதிக்கவில்லை. எனது ஆன்மீக உதவியாளர்கள் குழுவிலிருந்து நான் பெற்ற பார்வையை நான் நம்பினேன், விபத்தில் இருந்து விலகிச் சென்று நலமாக இருந்தேன்.

காரின் முன்பக்கத்தின் மையத்தில் இருந்த கார் கம்பத்தில் மோதியது (பொலிஸ் 85 கிமீ/மணி) பின்னர் ஓய்வுக்கு வந்தது. என்னைப் பின்தொடரும் நபர் நான் துருவத்திற்கு விரைந்தேன் என்றார். வெளிப்படையாக இது நடக்கிறது, அவர்கள் பிரேக் அல்ல முடுக்கி மீது தள்ளியதை மக்கள் உணரவில்லை.

கார் ஓய்வுக்கு வந்தது, என் நுரையீரலுக்குள் காற்று வர நான் மிகவும் கஷ்டப்பட்டேன். அது மூச்சுத்திணறல் போல் இருந்தது (பின்னர் என் நுரையீரல் இரத்தத்தால் நிரம்பியிருப்பதை அறிந்தேன்).

எங்கும் ரத்தம் இல்லை. உண்மையில் இந்த விபத்தில் இருந்து நான் பெற்ற ஒரே வெட்டு என் வலது தாடையில் ஒரு சிறிய வெட்டு மட்டுமே ஒரு சென்டிமீட்டர் இரத்தம் வழிந்தது.

காரின் பக்கமாக இரண்டு பேர் ஓடி வந்தனர், கார் தீப்பிடித்து எரிந்தது என்று கத்தினேன் (ஏர்பேக்கிலிருந்து தூசி புகை போல் இருந்தது) அவர்கள் காரின் கதவைத் திறக்க முயன்றனர் மற்றும் மின்சார அதிர்ச்சியிலிருந்து பின்னோக்கிச் சென்றனர்.

கார் பேட்டரியால் மின்மயமாக்கப்பட்டதை நாங்கள் கண்டறிந்தோம்.

என்னால் இப்போது சிறிய மூச்சு விட முடிந்தது.

நான் கன்சோலில் வைத்திருந்த 700 டாலர் ரொக்கப் பணத்தையும் என் மொபைல் போனையும் மெதுவாகப் பிடித்தேன்.

ஓட்டுநர்கள் கதவை திறக்கும் வரை அவர்கள் கதவை திறக்க பல முறை முயன்றனர். அவர்கள் கதவை வைத்திருந்த நேரம் முழுவதும் அவர்கள் மின்சார அதிர்ச்சியை அனுபவித்தனர். காரின் ஒவ்வொரு பேனலும் சிதறியது. கார் சற்று குறைவாக இருந்தது! பள்ளத்தில் ஏற்பட்ட கட்டையால் ஓட்டுனர்களின் கதவும் சேதமடைந்தது.

கதவு திறந்தவுடன் எந்த உலோகப் பகுதியையும் தொடாதே என்றார்கள். அதனால் நான் மிகவும் கவனமாக அங்குலம் அங்குலமாக நகர்ந்து சொந்தமாக வெளியே வந்தேன். இரண்டு பேரும் தலா ஒரு கையை எடுத்துக்கொண்டு காரின் முன்புறம் நான் அமர்ந்திருந்தபோது என்னை வழிநடத்தினர். எனக்கு இருந்த தரிசனம் போலவே இதுவும் நடந்தது.

நான் கீழே போட்டால் நான் இறந்துவிடுவேன் என்று என் இதயத்தில் தெரியும். நான் உட்கார்ந்திருந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று எனக்குத் தெரியும். நான் முழங்கால்களை உயர்த்தி, என் கைகள் என் மார்பைப் பிடித்துக் கொண்டு தலை முன்னோக்கி சாய்ந்தபடி அமர்ந்திருந்தேன். நான் உட்கார்ந்த தருணத்தில் நான் என் உடலுக்கு ஆற்றலை செலுத்த ஆரம்பித்தேன், உள்ளே இருந்த அனைத்தும் முன்பை விட சிறப்பாக தன்னை சரிசெய்வதை என் மனதில் பார்த்தேன். ஒவ்வொரு நொடியும் என் உடலை மீண்டும் கட்டியெழுப்பும் வேலையில் கவனம் செலுத்தினேன்.

எல்லா இடங்களிலும் கார்கள் நின்று கொண்டிருந்தன.

ஏர்பேக்குகள் பல மோதல் விபத்தில் பயனற்றவை, ஏனென்றால் அவை முதல் தாக்கத்துடன் பயன்படுத்தப்படுகின்றன, இது எனது சூழ்நிலையில் பள்ளம் மற்றும் எனக்குத் தேவைப்படும்போது அல்ல. நான் கம்பத்தைத் தாக்கியபோது ஏர்பேக் பயனற்றது.

குளிர்காலத்தில் ஞாயிறு பிற்பகல் 5 மணி, இன்னும் கொஞ்சம் வெளிச்சம் ஆனால் குளிராக இருந்தது, குளிர்ந்த காற்று வீசியது.

மக்கள் ஓடி வந்தனர்.

ஒரு பெண் என் அருகில் வந்து ஒரு நர்ஸ் என்று சொன்னாள். அவள் என்னிடம் பல கேள்விகளைக் கேட்டாள், நான் நன்றாக இருந்தேன் ஆனால் மிகவும் காயமடைந்தேன் மற்றும் மூச்சு விடுவதில் சிரமம் இருந்தது என்று எனக்கு நினைவிருக்கிறது.

அரவணைப்புக்காக என்னைச் சுற்றி யாரோ ஒரு வெள்ளி "விண்வெளி போர்வை" போட்டார்கள். குளிர்ந்த காற்று என் முதுகில் வீசியது.

லினெட் எனக்குப் பின்னால் ஒரு மணிநேரம் பயணித்துக் கொண்டிருந்தாள், அதனால் நான் அவளை அழைப்பது அவசியம் என்று எனக்குத் தெரியும். அவள் இன்னும் மொபைல் வரம்பில் இல்லை என்பது எனக்கும் தெரியும். அவளது காரில் ஏம்பர், ஏப்ரல் (மாற்றான் மகள்) மற்றும் என் சகோதரி ஹெலன் இரட்டை குழந்தைகளுடன் மிகவும் கர்ப்பமாக இருந்தனர்.

நான் அழைத்தேன் மற்றும் ஒரு செய்தியை விட்டுவிட்டேன், "ஹாய் ஹனி, நான் ஒரு சிறிய இறால் வைத்திருந்தேன் என்பதை உங்களுக்குத் தெரியப்படுத்துங்கள், அவர்கள் என்னைச் சோதனைக்காக மருத்துவமனைக்கு அழைத்துச் செல்கிறார்கள். எல்லாம் நன்றாக இருக்கிறது."

முகாமில் இருந்த எனது நெருங்கிய நண்பரான மைக்கேலை நான் அழைத்தேன், அந்த ஊரில் வசித்து வந்த நான் 10 நிமிடங்களுக்கு அப்பால் தான் வந்தேன்.

நான் அடித்து சொன்னேன், "மைக்கேல் எனக்கு கடுமையான கார் விபத்து ஏற்பட்டது, எனக்கு உங்கள் உதவி தேவை. லினெட் விரைவில் இங்கு வருவார், அவள் இங்கு வரும்போது எனக்கு நீங்கள் இங்கே தேவை, நான் அப்படிப்பட்ட நிலையில் இருக்கிறேன்."

மைக்கேல் சுமார் 10 நிமிடங்களில் சம்பவ இடத்திற்கு வந்தார்

நான் அவர்களுக்கு நன்றி சொல்ல விரும்புவதால் என்னை காரில் இருந்து இறக்கிய இரண்டு மனிதர்களைத் தேடும்படி மைக்கேலிடம் கேட்டேன். மைக்கேல் என்னிடம் திரும்பி வந்து, நான் அடித்த கம்பம் 66,000 வோல்ட் சுமந்து செல்வதால், காரை யாரும் தொட்டிருக்கக் கூடாது என்றும் இன்சுலேட்டர்கள் உடைந்து 3 கம்பிகள் கம்பத்திலிருந்து கீழே இறங்கி கார் வழியாகச் சென்றதாகவும் கூறினார். காரைத் தொட்டவர் அநேகமாக இறந்துவிடுவார் என்று அவர் கூறினார்.

அவர் கூட்டத்தை சுற்றி நகர்ந்து, என்னை வெளியேற்றிய இரண்டு நபர்கள் யார் என்று அனைவருக்கும் தெரியுமா என்று கேட்டார். அவரால் அவர்களை கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை மற்றும் விபத்து நடந்த இடத்தை விட்டு யாரும் செல்லவில்லை என்று மக்கள் கூறினர்.

போலீசார் வந்து, நான் காரில் தனியாக இருக்கிறீர்களா என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் என்னிடம் ஏன் கேட்கிறார்கள் என்று யோசிக்காமல் தானாகவே "இல்லை" என்று சொன்னேன். அவர்கள் சென்று விட்டு திரும்பி வந்து என்னிடம் கேட்டார்கள் நான் காரில் தனியாக இருக்கிறேனா என்று மீண்டும் நான் "இல்லை" என்றேன். அவர்கள் மூன்றாவது முறையாக திரும்பி வந்து, "உங்களுடன் காரில் யாராவது இருந்தார்களா?" என்ற குரலில் கணிசமான அக்கறையுடன் கேட்டார்கள். அவர்கள் ஒரு உடலைத் தேடுகையில் அவர்கள் ஏன் என்னிடம் கேட்கிறார்கள் என்பதை நான் உணர்ந்தேன். நான் இல்லை என்று சொன்னதும், "இல்லை, என்னுடன் காரில் யாரும் இல்லை" என்று சொன்னதும் எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது.

ஆம்புலன்ஸ் வந்தது.

ஆம்புலன்ஸ் அதிகாரி என்னிடம் சில கேள்விகளைக் கேட்டார். நான் அருகில் உள்ள பெரிய மருத்துவமனைக்குச் செல்ல வேண்டும் என்று அவர் தீர்மானித்தார்

ஆம்புலன்ஸ் அதிகாரிகள் என்னை முதுகெலும்பில் வைக்க முயன்றனர். அவர்கள் என்னை 2 செமீ பின்னோக்கி நகர்த்தினார்கள், நான் நிறுத்தும்படி கத்தினேன். வலி நம்பமுடியாதது மற்றும் என் உடலில் உள்ள அனைத்து பதற்றத்தின் காரணமாக அவர்களால் என்னை அப்படி குறைக்க முடியவில்லை என்பது எனக்குத் தெரியும். பின்னர் அவர்கள் என்னை மீண்டும் நேர்மையான நிலைக்கு மாற்றினார்கள்.

வெளிப்படையான உடைந்த விலா எலும்புகளால் பாதுகாக்க என் உடலை இறுக்கமாகப் பிடிக்க வேண்டியிருந்தது. பயங்கரமான ஒன்று நடக்கும் என்று அவர்கள் நினைத்த விதத்தில் அவர்கள் என்னை தாழ்த்தினால், அது என் மரணத்திற்கு கூட வழிவகுக்கும் என்று எனக்குத் தெரியும்.

என் தலையில் நான் என் தேவதைகளிடம் "நான் என்ன செய்யப் போகிறேன்?"

நான் உறுதியாக இருக்க வேண்டும் மற்றும் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று அவர்களிடம் சொல்ல வேண்டும் என்று என் தேவதைகள் கூறினார்கள். என் தேவதைகள் என்னிடம் சொன்னார்கள், "நாங்கள் உங்களுக்கு என்ன சொல்கிறோம் என்பதை மக்களுக்கு மீண்டும் சொல்லுங்கள்."

அதனால் என் தேவதைகள் என்னிடம் சொன்னதை ஆம்புலன்ஸ் மனிதரிடம் நான் உறுதியாகச் சொன்னேன் ஆனால் அறிவுறுத்தல்கள் எங்கிருந்து வருகின்றன என்று அவரிடம் சொல்லவில்லை, "இதைத்தான் நாங்கள் செய்யப் போகிறோம், ஒரு சில ஆண்கள் முதுகெலும்பை செங்குத்தாக என் முதுகில் பிடித்துக் கொண்டு, என் தசைகள் அனைத்தையும் தளர்த்தும் வரை மெதுவாக கடினமாகவும் கடினமாகவும் தள்ளுவார்கள் (அவை என்னை பிடிப்பதில் இருந்து மிகவும் இறுக்கமாக இருந்தன உடல் ஒன்றாக) மற்றும் எனது எடையை முழுவதுமாக எடுத்துக்கொள்ள போர்டை அனுமதிப்பேன். நான் நிம்மதியாக உணரும்போது, நான் என் தசைகளை விடுவித்தால், நான் பலகையில் முழுமையாக சாய்ந்திருப்பேன். எனது சமிக்ஞையில் நீங்கள் பலகையை மிக மெதுவாகவும் மென்மையாகவும் குறைக்க ஆரம்பிக்கலாம், அதனால் நான் மீண்டும் என் தசைகளை இறுக்கமாட்டேன். ஒருமுறை நான் தாழ்த்தப்பட்ட பிறகு, நீங்கள் என்னை பலகையில் இஞ்ச் செய்யலாம். இதற்கு சுமார் 15 நிமிடங்கள் ஆகும் "

இந்த சமயத்தில் நான் இந்த மனிதர்களையும் என் தேவதைகளையும் முழுமையாக நம்ப வேண்டியிருந்ததால் நான் மனதளவில் ஒன்றிணைந்தேன். நான் என் வாழ்க்கையை அவர்கள் கைகளில் ஒப்படைக்கிறேன் என்று எனக்குத் தெரியும். அவர்கள் இதைச் செய்தார்கள், என்னையும் பலகையையும் குறைக்கத் தொடங்கினேன் என்று சொன்னேன் ஆனால் அது மென்மையாகவும் மெதுவாகவும் இருக்க வேண்டும்! சிறிது நேரம் பிடித்தது. ஒருமுறை நான் தாழ்த்தப்பட்டபோது பலகையில் என்னை இஞ்ச் செய்ய சொன்னேன்.

அவர்கள் இதைச் செய்து பின்னர் என்னை தள்ளுவண்டியில் ஏற்றினர். ஆண் துணை மருத்துவர் என்னுடன் பின்னால் வந்தார்.

ஒருமுறை ஆம்புலன்ஸில் அவர் எனக்கு மார்பின் கொடுக்கப் போவதாகச் சொன்னார், நான் "இல்லை" என்றேன்.

அவர் என்னிடம் கேட்டார், "உங்களுக்கு வலி இல்லையா?" நான் சொன்னேன், "உங்களால் கற்பனை செய்ய முடியாத வலி, நம்பமுடியாத வலி".

"அப்படியானால் உங்களுக்கு ஏன் மார்பின் தேவையில்லை?" அவர் கேட்டார்.

நான் பதிலளித்தேன் "வலி மட்டுமே என்னை பூமிக்கு தரையிறக்குகிறது. நான் KN ஓ என் இதயத்தில் W நான் நான் வெறுமனே மரணம் ஆஃப் செல்கின்றன என்று மார்பின் இருந்தால் என்று. நான் KN ஓ வலி W நான் பூமியில் அடங்கியதாகும் என்னை வைத்து கள் என்னை நான் இன்னும் எக்டர் என்ற உண்மையை தற்போது வைத்து, ve ஒரு உடல் உடல் ".

"நாங்கள் மருத்துவமனைக்குச் செல்லும்போது எனக்கு 'என்னுடன் இருப்பதை உணர முடியும், அதனால் என்ன நடக்கிறது என்பதை நான் அவர்களிடம் சொல்ல முடியும். இதைச் சொல்வதன் மூலம் எதிர்காலத்தில் நான் உயிருடன் மருத்துவமனைக்கு வருவேன் மற்றும் ஊழியர்களுக்கு முக்கியமான தகவல்களைக் கொடுக்கத் தயாராக இருப்பேன். நான் இறக்க நினைத்ததில்லை. அதனால் அடுத்த சில நாட்களில் நான் எனது எதிர்காலம் மற்றும் என்ன நடக்கும் என்று தொடர்ந்து பேசினேன். இது ஒரு நனவான தேர்வு அல்ல ஆனால் நான் வாழ்வேன் என்ற அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையின் விளைவு.

{குழந்தையாக நான் அடிக்கடி என் கால் விரல்களைத் தடவிக்கொண்டிருந்தேன், அந்த கடுமையான வலியால் காயப்பட்டேன். ஒரு நாள் நான் என் தேவதையிடம் இந்த மாதிரியான வலியை எப்படி நீக்குவது என்று கேட்டேன், என் தேவதை "உங்களால் வலியை அகற்ற முடியாது ஆனால் நீங்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ளலாம், அதனுடன் ஒன்றாக இருங்கள், அது ஒரு செயல்பாட்டை உணர்கிறது" என்றார். அதனால் நான் நினைத்தேன், வலியின் நோக்கம் என்ன? ஏதோ பிரச்சனை இருக்கிறது என்று சொல்வதே வலி என்பதை உணர்ந்தேன், என் உடலின் அந்த பகுதிக்கு கவனம் தேவை. அதனால் நான் மீண்டும் என் தேவதையிடம் கேட்டேன் "வலி என்பது என் உடலில் கவனம் தேவைப்படும் ஒரு பகுதியின் குறிகாட்டியா?" பதில் "ஆம்". நான் கேட்டேன், "அதனால் வலி அதன் வேலையைச் செய்துள்ளது என்பதை நான் ஒப்புக் கொண்டால், இப்போது அந்த பகுதிக்குத் தேவையான கவனத்தை நான் முழுமையாக அறிந்திருக்கிறேன், தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுக்கத் தொடங்குகிறேன் என்றால், இனி வலிக்கான தேவையே இல்லையா?" பதில் "ஆம்". நான் சிறுவயதில் இதைப் பயிற்சி செய்ய ஆரம்பித்தேன், என் ஆன்மீக உதவியாளர்களுடன் (தேவதைகள்) இந்த உரையாடலில் எனக்கு 10 வயதுக்கு மேல் இல்லை என்று நினைக்கிறேன், வலியைப் பற்றி நான் கற்றுக்கொண்டது வேலை செய்தது. கைகளை வைப்பது மற்றும் குணப்படுத்துவதற்கு இது எவ்வளவு சக்தி வாய்ந்தது என்பதைப் புரிந்துகொண்டதால், குணமடைய வேண்டிய ஒரு பகுதிக்கு ஆற்றலை அனுப்புவது பற்றி நான் புரிந்துகொண்டேன். நான் என் கால் விரலை குத்தி, வலியின் செய்தியை உடனடியாக ஏற்றுக்கொண்டு, உறுதியான நடவடிக்கை எடுக்க முடியும்

- 1) வலியின் செய்தியை ஏற்று அதன் வேலையைச் செய்ததற்கு நன்றி,
- 2) பகுதிக்கு சேனல் ஆற்றல்
- 3) முற்றிலும் ஓய்வெடுங்கள், வலி இப்போது "ஏற்கப்படுகிறது" என்று ஒரு செய்தியை அனுப்புகிறது என்றாலே வலி "வலிக்கிறது" என்ற எண்ணத்தை விட்டுவிடுங்கள்.

4) வலி உடனடியாக குறையும் மற்றும் பெரும்பாலும் முற்றிலும் போய்விடும். }

என்னுடன் இருந்த ஆம்புலன்ஸ் மனிதன் அடுத்த சிறிய நகரம் வரை சவாரி கடினமாக இருந்தது, நான் சரி என்றேன்.

நாங்கள் மெதுவாகவும் சைரன்கள் இல்லாமல் பயணித்தோம் (விளக்குகள் பற்றி உறுதியாக தெரியவில்லை)

பயணம் மெதுவாகவும் வேதனையாகவும் இருந்தது.

ஒவ்வொரு புடைப்பும் ஒவ்வொரு அசைவும் மிகவும் வேதனையாக இருந்தது. நான் என் உடல் எப்படி இருக்க வேண்டும், ஃபிட், ஆரோக்கியம், வலிமையானது மற்றும் நன்றாக இருக்க வேண்டும் என்பதில் கவனம் செலுத்தினேன். நான் என் உடலை குணப்படுத்தி முழுமையாகக் காட்சிப்படுத்திக் கொண்டிருந்தேன்.

நாங்கள் மருத்துவமனைக்குத் தொடங்கிய சிறிது நேரத்தில் எனது மொபைல் போன் ஒலித்தது, எனக்கு விபத்து ஏற்பட்டபோது நான் செல்வது எனது சந்திப்பு என்று பார்த்தேன். நான் அழைப்பை எடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னேன். அவளும் அவளுடைய குடும்பத்தினரும் என்னை இரவு உணவிற்கு எதிர்பார்த்திருந்ததால் நான் வரவில்லை என்பதை அவளுக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டும். அவர் கழுத்து வளையலை அவிழ்க்க மாட்டார் என்றார். தொலைபேசி ஒலிக்கும் போது நான் அதை கழற்றுமாறு கடுமையாக கூறினேன், நான் தலையை அசைக்க மாட்டேன் என்று உறுதியளித்தால் மட்டுமே அவர் கூறினார். நான் ஆம் என்று சொன்னேன், அவன் அதை அவிழ்த்தான். நான் அழைப்பை எடுத்தேன், நான் எங்கள் சந்திப்பைச் செய்ய முடியாது என்றும் நான் இரண்டு வார காலத்திற்கு மறு அட்டவணை செய்ய வேண்டும் என்றும் அவள் சரி என்று சொன்னேன். நான் மன்னிப்பு கேட்டு விடைபெற்றேன். நான் ஆரியர் நான் இருந்தது செல்ல ஏதோ இருந்தது என்று அது இலக்காகக் கொண்டிருந்தார் **முற்றிலும்** நான் மீட்க ஒரு வாரம் அல்லது அந்த நியமனம் இருக்க என தெளிவாக குறிப்பிட்டனர்.

நான் மைக்கேலிடம் மொபைல் போனில் பேசினேன்.

லினெட் மற்றும் அம்பர் அதே நேரத்தில் நான் மருத்துவமனைக்கு வந்தேன். மேலும் மைக்கேலும் அவரது காரில் வந்தார்.

நான் உருண்டபோது, ஆண் ஆம்புலன்ஸ் நபர் என்னைப் பற்றி செவிலியர்களிடம் சொல்வதைக் கேட்டேன், ஆனால் அவர் சொன்ன எதையும் என்னால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை.

நாங்கள் அவசர பிரிவில் இருந்தோம்.

அவர்கள் என் துணிகளை வெட்ட விரும்பினர், நான் அணிந்திருந்த சட்டை எனக்கு மிகவும் முக்கியமான சட்டை என்பதால் நான் அவர்களை என் போலோ சட்டையை வெட்ட அனுமதிக்க மாட்டேன் என்று கூறினேன். அதை அகற்றுவது எவ்வளவு கடினம் என்பதை அவர்கள் விளக்கினார்கள், நான் சரி என்றேன் பிறகு ஆரம்பிக்கலாம்.

நான் கைகளைத் தூக்கிச் சுற்றி வளைக்க வேண்டியிருந்ததால் அதை அகற்றுவது மிகவும் வேதனையாக இருந்தது.

எனக்கு விலா எலும்புகள் மற்றும் எலும்பு முறிவு ஏற்பட்டது மற்றும் இன்னும் வலி மருந்து இல்லை.

ஆம்பரும் லினெட்டும் உள்ளே வந்தனர், அம்பர் என் கையை எடுத்து "அப்பா நீங்கள் நலமாக இருக்கிறீர்களா?"

இந்த கட்டத்தில் அனைவரும் நின்றுவிட்டார்கள், அவர்கள் என் பதிலுக்காகக் காத்திருந்தபோது முழு அமைதி நிலவியது.

நான் என் தலையைத் திருப்பினேன், நான் அவள் கண்களைப் பார்த்து, என்னைச் சுற்றியுள்ள அனைத்து செவிலியர்கள் மற்றும் மருத்துவர்களைக் காட்டி "இவர்கள் அனைவரும் ஓடுவதைப் பார்க்கிறீர்களா?" "ஆம்" அம்பர் பதிலளித்தார்.

"அவர்கள் அனைவரும் சுற்றி ஓடுகிறார்கள், ஏனென்றால் இந்த நேரத்தில் நான் நன்றாக இருக்கப் போகிறேன் என்பதை அவர்கள் உணரவில்லை!"

அந்த அவசர அறையில் ஒரு முள் வீழ்ச்சியை நீங்கள் கேட்கலாம். 15 வினாடிகளுக்கு யாரும் நகரவில்லை அல்லது எதுவும் சொல்லவில்லை. அம்பர் புன்னகைத்து நிதானமாக நாங்கள் கைகளைப் பிடித்துக் கொண்டோம்.

நான் உணர்வுடன் இல்லை **முயற்சி** என்னை பற்றி பேசும் போன்ற நேர்மறையாகவும் உணர்வுடன் பயன்படுத்தி நுட்பங்கள் பேச என் எதிர்காலம் மட்டுமல்லாது இந்த நடந்தது என்ன மிகவும் உரையாடல்கள் மற்றும் எண்ணங்கள் நான் இருந்தது என்னை இருப்பது பற்றி கொண்டிருந்திருக்கலாம் என் ஒருவருடன் ஏதாவது செய்து எதிர்கால. நான் இதைத்தான் செய்தேன் என்பதை சில வருடங்கள் கழித்து நான் உணரவில்லை.

நான் என்னைக் கண்ட சூழ்நிலைகளை அதிகாரம் மற்றும் நேர்மறையாகப் பேசுவதற்காக எனது உள் ஒழுக்கத்தை வளர்க்க நிறைய வேலைகளைச் செய்துள்ளேன்.

எனது விழிப்புணர்வுக்குள் எந்த எதிர்மறையும் நுழைய நான் அனுமதிக்கவில்லை. என்னைச் சுற்றியுள்ள அனைவரையும் "இது எப்படி விளையாடப் போகிறது" என்ற எனது எல்லைக்குள் கொண்டு வருவதில் நான் ஆர்வமாக இருந்தேன். நான் ஆவியின் மிகப்பெரிய

ஆதரவை உணர்ந்தேன், என்னைச் சுற்றி ஆவிகள் இருப்பதை உணர்ந்தேன். நான் என் பார்வையில் கூர்மையாகவும் தெளிவாகவும் உணர்ந்தேன். பயம் முற்றிலும் இல்லாதது. எல்லாம் சரியாகிவிடும் என்று நான் தொடர்ந்து நம்பினேன்.

நீங்கள் கடவுள், இயேசு, புத்தர், முகமது, ஆவி அல்லது யாராக இருந்தாலும், யாராக இருந்தாலும் நீங்கள் நம்பினாலும் நான் செய்தது அனைவருக்கும் சாத்தியம் என்று நான் நம்புகிறேன். இது உண்மையில் உங்கள் கடவுளோ அல்லது உங்களுடனான தொடர்பின் ஆழம், நீங்கள் கற்பனை செய்ததை சாத்தியமாக்குகிறது.

நீங்கள் பாதிக்கப்படக்கூடியவராக இருக்க அனுமதித்து, உங்களை நிபந்தனையின்றி நேசிக்க அனுமதித்தால்தான் இது நடக்கும். இது உண்மையில் ஏதாவது, குறிப்பாக தைரியத்தை எடுக்கும்.

அதற்கு அனைத்து எதிர்ப்புகளையும் விட்டுவிட வேண்டும்.

{நான் எதிர்க்கும்போது உண்மையில் நான் எதிர்க்கும் பொருளின் மீது கவனம் செலுத்துகிறேன்.

என்னை நோக்கி வருவது ஒரு காரணத்திற்காக ஈர்க்கப்படுகிறது மற்றும் காரணம் பெரும்பாலும் என்னவென்று எனக்குத் தெரியாது. நான் எதையாவது எதிர்க்கும்போது, அதை அனுபவிப்பதை நிறுத்திவிடுகிறேன். நான் எதிர்க்கும் இந்த விஷயம் அடித்தளத்தின் ஒரு பகுதியாகும், இது எனது எதிர்காலத்தை அதன் மேல் உருவாக்க எனக்கு உதவுகிறது. நான் அதை என் வாழ்க்கையில் அனுமதிக்காதபோது, என் வாழ்க்கை ஒரு பிடிப்பு வடிவத்தில் செல்கிறது, நான் எதிர்ப்பது தொடர்ந்து வருகிறது.

ஆழ்மனதில் நான் என் எதிர்காலத்தில் எப்போதாவது இருக்க வேண்டிய நபராக வளர உதவும் அனுபவத்தை நான் தொடர்ந்து ஈர்க்கிறேன், அந்த நபர் நீங்கள் இங்கே மற்றும் இப்போது தயாராக இல்லாத எதிர்கால சூழ்நிலையை சமாளிக்க முடியும்.

எத்தனை முறை நாம் நம் வாழ்வில் ஒரு இடத்திற்கு வந்து நம்மை நாமே சொல்லிக்கொள்கிறோம் "என் கடந்த காலத்தில் எனக்கு ஏற்பட்ட அனுபவம் என் வாழ்க்கையில் இந்த அடுத்த சாகசத்திற்கு தயாராக இருக்க உதவியது". என் வாழ்க்கையில் ஈர்க்கப்பட்ட அனுபவங்களை நான் தழுவிக்கொள்ளும்போது, நான் சுதந்திரமாகவும் எளிமையாகவும் வாழ்க்கையை சரியான நேரத்தில் சரியான இடத்தில் முடித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

சில நேரங்களில் நாங்கள் ஏதாவது செய்வதற்கு OTHERS நமக்குக் கொடுக்கும் காரணத்தை நாங்கள் எதிர்க்கிறோம், பொதுவாக அது அவர்களின் காரணம் என்பதால், அவர்களுக்கு நன்மை பயக்கும்,

நமக்கு அல்ல. நான் பார்க்கும் போது, நிச்சயமாக நான் ஒரு குறிப்பிட்ட அனுபவம் பெற்றதற்கான காரணத்தைக் கண்டுபிடிப்பேன், பிறகு நான் அனுபவத்தைத் தழுவி எதிர்ப்பதை நிறுத்துகிறேன்.

சில நேரங்களில் நான் எதிர்க்கிறேன், ஏனென்றால் எனது பெரிய நோக்கத்தில் எனக்கு தெளிவாக இல்லை, இது எதையும் பார்க்க முடியாமல், எனக்கு முன்னால் என்ன இருக்கிறது என்று தெரியாதபோது இருட்டில் தள்ளப்படுவது போல் உள்ளது.

யோசித்துப் பாருங்கள் ... எனக்கு முன்னால் என்ன இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியாதபோது, நான் மெதுவாக நகர விரும்புகிறேன், ஆனால் எனக்கு முன்னால் என்ன இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரிந்தால், அது இருட்டாக இருந்தால், நான் இன்னும் நம்பிக்கையுடன் முன்னேற முடியும்.

நான் ஒரு அனுபவத்தை நினைத்துப் பார்க்கும்போது, நான் சக்திவாய்ந்த முறையில் கையாண்டேன், "இந்த தருணத்திற்கு என்னை தயார்படுத்தியது என்ன?" இந்த முந்தைய அனுபவம் எப்படி நான் இப்போது பிரதிபலிக்கும் அனுபவத்திற்கு தயாராக இருக்க வேண்டும் என்பதை புரிந்துகொள்ளவும் பார்க்கவும் தெரிந்து கொள்ளவும் உணரவும் எனக்கு உத்வேகம் கிடைக்கும்.

நான் பல தசாப்தங்களாக இந்த விஷயங்களை கற்றுக்கொடுக்கிறேன் மற்றும் **அதை** வாழ வேலை செய்கிறேன் .}

அம்பர்ஸின் கையைப் பிடித்து லினெட்டுடன் பேசிக்கொண்டே நான் சிறிது நேரம் படுத்திருந்தேன்.

ஒரு கட்டத்தில் நான் அவசர அறையின் ஒரு பக்கத்தில் சக்கரமிட்டேன் மற்றும் டிராலியின் இருபுறமும் இரண்டு செவிலியர்கள் என் மேல் நின்று கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள், ஒருவர் கர்ப்பமாக இருப்பதில் சிக்கல் இருப்பதாக ஒருவர் கூறினார். நான் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன், "நான் உங்களுக்கு உதவ முடியும்!" அவர்கள் இருவரும் மிகவும் அதிர்ச்சியடைந்தனர்! நான் அவளுக்கு உதவக்கூடிய அற்புதமான சுகாதார பொருட்கள் மற்றும் சிறந்த தனிப்பட்ட பராமரிப்பு தயாரிப்புகளை விநியோகிக்கிறேன் என்று விளக்கினேன். எனது உடலை மீண்டும் கட்டியெழுப்ப உதவுவதற்கான பொருட்கள் இவை என்றும் இவை சாதாரண பொருட்கள் அல்ல என்றும் நான் விளக்கினேன். அவளது உடலில் இருந்து நச்சுகளை அகற்றுவதன் முக்கியத்துவத்தை நான் விளக்கினேன் மேலும் அதிகமாக வைப்பதை நிறுத்துகிறேன். பல தனிப்பட்ட பராமரிப்பு பொருட்கள் தீங்கு விளைவிக்கும் பொருட்கள் அவற்றில் இருக்கலாம் என்று விளக்கினேன். எங்கள் உணவில் முன்பு இருந்த அதே அளவு ஊட்டச்சத்து இல்லை என்பதையும் நான் விளக்கினேன்.

இந்த தயாரிப்புகளைத் தொடங்கிய பிறகு பல தம்பதிகள் வெற்றிகரமாக கர்ப்பமாகிவிட்டார்கள், அந்த ஜோடிகளே வித்தியாசத்தை ஏற்படுத்திய தயாரிப்புகளாக இருக்கலாம் என்று நினைத்தேன். அதனால் நான் அவளுக்கு என் தொலைபேசி எண்ணைக் கொடுத்து, சில நாட்களில் அவள் என்னை அழைக்க வேண்டும் என்று பரிந்துரைத்தேன், நான் அவளுக்காக தயாரிப்பை ஏற்பாடு செய்கிறேன். நான் வீட்டிற்கு செல்ல தயாராக தள்ளுவண்டியில் கிடப்பது போல் இதை செய்தேன். அவள் என் எண்ணை எடுத்தாள் ஆனால் என்னை அழைக்கவில்லை ...

அவர்கள் ஒரு பூனை ஸ்கேன் மற்றும் பல எக்ஸ்ரே செய்தார்கள். எக்ஸ்ரே முடிவடையும் வரை நான் இன்னும் மார்பின் இல்லை என்று வலியுறுத்தினேன்.

அவர்கள் மீண்டும் எக்ஸ்ரே மற்றும் பூனை ஸ்கேன் செய்தார்கள், ஏன் என்று தெரியவில்லை.

முதல் எக்ஸ்-கதிர்களின் போது வலியைப் பற்றி யோசித்து நனவாக இருக்க போராடியது எனக்கு நினைவிருக்கிறது. அவர்கள் என்னிடம் சொன்னபோது அவர்கள் அதை மீண்டும் செய்ய வேண்டும் என்று நான் நிதானமாக நினைத்து அதை ஏற்றுக்கொண்டு ஒரு ஜென் இடத்திற்கு சென்றேன். முதல் எக்ஸ்-கதிர்களைப் பற்றி எனக்கு அதிகம் நினைவில் இல்லை, ஆனால் இரண்டாவது பூனை ஸ்கேன் மற்றும் எக்ஸ்-கதிர்கள் தெளிவாக நினைவில் உள்ளன.

மைக்கேலைப் போலவே என் சகோதரி ஹெலனும் உள்ளே வந்து பேசினாள், ஆனால் அது அவசர அறை என்பதால் அவர்கள் ஆம்பரைத் தவிர ஒரு நேரத்தில் ஒருவரை மட்டுமே அனுமதித்தனர், மேலும் லினெட்டை அவருடன் வர அனுமதித்தனர்.

நான் விஷயங்களைப் பற்றி பேசினேன், உரையாடல் சாதாரண அன்றாட விஷயங்களைப் பற்றியது என்பதைத் தவிர வேறு எதுவும் நினைவில் இல்லை, விபத்து அல்லது என் நிலை பற்றி எதுவும் இல்லை.

நான் எப்பொழுதும் தெளிவாகவும் உறுதியாகவும் இருந்தேன்.

இது மிகவும் தாமதமாகிவிட்டது, நான் நள்ளிரவை நெருங்கிவிட்டேன் என்று நினைக்கிறேன், நான் தீவிர சிகிச்சை பிரிவில் சேர்க்கப்பட்டபோது, இந்த நிலையில் நான் வலியை நினைவில் கொள்ளாததால் நான் மார்பின் பெறுவதாக நினைக்கிறேன்.

எனது சகோதரி நண்பர்களில் ஒருவர் இந்த மருத்துவமனையில் தீவிர சிகிச்சைப் பிரிவில் செவிலியராக இருந்தார், சில வாரங்களுக்குப் பிறகு அவள் என் சகோதரியிடம் சொன்னாள், இரவில் எப்போதாவது

இறக்கப் போகிறேன் என்பதால் என்னை கவனித்துக் கொள்ளும் செவிலியரிடம் அறுவை சிகிச்சை நிபுணர் சொன்னார்.

அவர்கள் என்னை மென்மையான காற்று படுக்கையில் தூக்கினார்கள், மருத்துவர் நேரடியாக மார்பின் மேல் மார்பின் ஊசி போட்டார். அவர் "இது உங்களுக்கு தூங்க உதவும்" என்றார். நான் அவரிடம், "நான் தூங்க மாட்டேன், எனக்கு நிறைய வேலை இருக்கிறது" அவர் என்னை வினோதமாகப் பார்த்து, "நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்?" நான் பதிலளித்தேன் "எனக்கு மீண்டும் கட்ட ஒரு உடல் இருக்கிறது !!"

குணமடைய வேண்டிய அனைத்துப் பகுதிகளுக்கும் நான் தொடர்ந்து என் உடலுக்கு ஆற்றலை அனுப்பிக்கொண்டிருந்தேன். நான் கவனம் செலுத்தி, உள் உறுப்புகள் தங்களை மீளக் கட்டியெழுப்புவதையும் "இயல்பாக இருப்பதையும்" கற்பனை செய்தேன். நான் இதை தொடர்ந்து, இரவு முழுவதும் செய்தேன். நான் ஒரு கண் சிமிட்டும் தூங்கவில்லை ... மிகவும் பிஸியாக.

லினெட், அம்பர், ஏப்ரல், ஹெலன் மற்றும் மைக்கேல் அனைவரும் குட் றைட் சொல்ல தனித்தனியாக வந்தனர். நான் காலையில் அவர்களைப் பார்ப்பேன் என்று சொன்னேன், அவர்களைப் பற்றியும் அவர்கள் எங்கு தங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றியும் உரையாடலை வைத்தேன். அவர்கள் தங்களை ஒரு விடுதியில் முன்பதிவு செய்து ஏற்கனவே இரவு உணவை சாப்பிட்டனர். நான் குட் றைட் சொன்னேன், நான் அவர்களை நேசிக்கிறேன், நான் நன்றாக இருப்பேன் என்று அவர்களிடம் கூறினேன். நான் அவர்களுக்கு உறுதியளிக்க விரும்பினேன், அதனால் நான் கவலைப்படுவதில்லை, ஏனென்றால் நான் சரி என்று எனக்குத் தெரியும்.

படுக்கையின் முடிவில் நான் செவிலியருடன் உரையாடினேன், உரையாடல்கள் நினைவில் இல்லை. (அவள் நினைவில் இருக்கலாம்). ஒரு கட்டத்தில் நான் உண்மையில் சிறுநீர் கழிக்க வேண்டும் என்று சொன்னேன். அவள் எனக்கு பாட்டிலைக் கொடுத்தாள், நான் எவ்வளவு முயன்றும் என்னால் படுத்திருக்கும்போது சிறுநீர் கழிக்க முடியவில்லை. என்னால் அதை நிர்வகிக்க முடியவில்லை என்றால் அவர்கள் ஒரு வடிகுழாயை நுழைப்பார்கள் என்று அவள் சொன்னாள். அது நடக்காது என்று நான் சொன்னேன்!

நான் ஒரு மணி நேரத்திற்கும் மேலாக பாட்டிலில் சிறுநீர் கழிக்க முயன்றேன் ஆனால் முடியவில்லை. ஞாயிற்றுக்கிழமை மதிய உணவு நேரத்திலிருந்து நான் 15 மணி நேரத்திற்கு முன்பே சிறுநீர் கழிக்கவில்லை.

அப்போது எழுந்து நிற்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் வந்தது. நான் செவிலியரிடம் "படுக்கையில் இருந்து எனக்கு உதவ முடியுமா?" அவள் "எதற்காக?" என்று கேட்டாள். நான் "நான் எழுந்து சிறுநீர் கழிக்கப் போகிறேன்" என்று சொன்னேன், அவள் "இல்லை நான் உன்னை எழுந்து நிற்க விடமாட்டேன்!"

நான் "நான் எழுந்து நிற்கிறேன், நீங்கள் படுக்கையில் இருந்து எழுந்திருக்க எனக்கு உதவலாம் அல்லது அதை நானே செய்வேன்!"

அவள் எனக்கு உதவினாள், என்னை நிற்க வைக்க சுமார் 5 நிமிடங்கள் ஆனது.

அங்கே நான் அரை இருட்டில் என் இடது கையால் சொட்டு ஸ்டாண்டைப் பிடித்துக் கொண்டு நர்ஸ் எனக்காக வைத்திருந்த பாட்டிலில் சிறுநீர் கழித்தேன்.

நான் அதை நிரப்பினேன், அது தரையில் நிரம்பி வழிந்தது. அவள் சொன்னாள், "காத்திருங்கள், நான் இன்னொரு பாட்டிலைப் பெறுவேன்" என்று நான் சொன்னேன், "நான் நிறுத்த முடியாது, இதை எப்போது மீண்டும் செய்ய முடியும் என்று எனக்குத் தெரியாது" என்றேன். நான் ஓட்டத்தை நிறுத்த விரும்பவில்லை. பாட்டில் தரை முழுவதும் நிரம்பி வழிந்தது.

நர்ஸ் சிரிக்க ஆரம்பித்தாள், "இவற்றில் ஒன்றை நிரப்புவதை நான் பார்த்ததில்லை! நான் அதை துடைக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன்!"

இந்த சமயத்தில் சிரிப்பது ஒரு விருப்பமல்ல என எனக்கு நானே சிரித்துக்கொண்டேன். எனக்குள் இருந்த அந்த சிரிப்பு எனக்கு முக்கியமானதாக இருந்தது.

என்னை மீண்டும் படுக்கைக்கு அழைத்துச் செல்ல இன்னும் 5 நிமிடங்கள் ஆனது. செவிலியரும் நானும் அதிகம் அரட்டை அடிக்க ஆரம்பித்தேன், நான் விழித்திருக்க வேண்டும் என்று நான் என்ன செய்கிறேன் என்று அவள் கேட்டது எனக்கு நினைவிருக்கிறது. நான் ஏன் தூங்கவில்லை மற்றும் நான் செய்யும் வேலையை விளக்கினேன்.

நான் குறிப்பாக என் உடலைச் சுற்றி ஆற்றலைச் செலுத்திக்கொண்டிருந்தேன், என் உடல் பிரகாசமான ஒளியால் வெளிப்படுவதைப் பார்த்தேன் மற்றும் வெளிச்சம் இல்லாத அல்லது மற்றவர்களைப் போல பிரகாசமாக இல்லாத பகுதிகளை நிரப்புகிறேன்.

நான் இப்படித்தான் செய்தேன்.

நான் பிரபஞ்சத்தைப் பார்த்தேன், என் கரங்கள் பிரபஞ்சத்தை ஒரு கட்டிப்பிடிப்பதைப் போல பிரபஞ்சத்தில் நீண்டு இருப்பதை கற்பனை செய்தேன். இதைச் செய்வது ஆற்றலை ஈர்க்கிறது, அது தொடர்ந்து என் கைகளில் நிரம்பி வழிந்தது, அதனால் ஒவ்வொரு ஸ்வீப்பிலும் நான் இந்த ஆற்றலின் ஒரு முழுமையான மிகுதியை கற்பனை

செய்துகொண்டிருந்தேன், அதனால் எனக்குத் தேவையானதை விட அதிகமாக இருப்பதாக எனக்குத் தெரியும். நான் பினியல் சுரப்பியில் (கிரீடத்தில்) என் தலையின் மேல் வந்து அதை என் உடலைச் சுற்றி நகர்த்த வேண்டும் என்று நினைத்தேன். நான் எடுத்துக்கொண்டிருந்த அற்புதமான சப்ளிமெண்ட்ஸில் இருந்து, என் உடலில் பல்வேறு இடங்களில் என் உடல் சேமித்து வைத்திருந்த ஊட்டச்சத்துக்களின் குவியல்களைப் பயன்படுத்துவதைப் பார்த்தேன். சில வருடங்களாக மக்கள் என்னிடம் "ஏன் இவ்வளவு சப்ளிமெண்ட்ஸ் எடுத்துக்கொள்கிறீர்கள்?" நான் சிரித்துக்கொண்டே "என்னால் முடியும்" என்று சொல்வேன். நான் கேட்கும் ஒவ்வொரு முறையும் நான் என்னை நம்பி அவற்றை எடுத்துக்கொண்டேன். விபத்துக்குப் பிறகுதான், தடுப்பு மற்றும் விபத்துகள் ஏற்பட்டால் சப்ளிமெண்ட்ஸ் எடுத்துக்கொள்வது எவ்வளவு முக்கியம் என்பதை உணர்ந்தேன். பெரும்பாலான மக்களுக்கு ஊட்டச்சத்து குறைபாடு உள்ளது, எனவே அவசரகாலத்தில் அவர்களின் உடலுக்கு பழுதுபார்க்கும் பணிகளுக்கு உடனடியாக மூலப்பொருட்கள் தேவைப்படும்போது, உடல் வேறு எந்த இடத்திலிருந்தும் வெளியேற வேண்டும். இது என் உயிர்வாழ்வின் ஒரு ஒருங்கிணைந்த பகுதி என்று நான் நம்புகிறேன் .

சில நேரங்களில் இரவில் நான் ஒரு பெரிய புனல் அமைத்தேன், இந்த ஆற்றலை எனக்கு அனுப்பவும் மற்றும் புனலை கீழே அனுப்பவும் என் தேவதைகளிடம் கேட்டேன். இந்த வழியில் நான் அதிக நேரம் செலவிட முடியும் என் உடல் கட்டுவதற்கும் கற்பனை மற்றும் நடவடிக்கைகள் அனைத்து செய்து என் நான் செய்ய வேண்டும் என்று நினைத்தேன் என்று எதிர்கால.

எண்பதுகளின் மத்தியில் நான் நேபாளத்தில் இமயமலை வழியாக ஒரு மலையேற்றத்திற்கு சென்றேன், அதை மிகவும் நேசித்தேன், எப்போதும் திரும்பி செல்ல விரும்பினேன். அம்பர் பிறந்ததிலிருந்தே நான் பயணத்தின் ஸ்லைடுகளை அவளுக்குக் காட்டிக்கொண்டிருந்தேன், அவளுக்கு 20 வயதாக இருக்கும் போது நாங்கள் ஒன்றாகச் செல்லும்போது எவ்வளவு நன்றாக இருக்கும் என்று பேசிக்கொண்டிருந்தேன், எனக்கு கிட்டத்தட்ட அறுபது வயது. இதைச் செய்வதற்கும், வலுவான ஆரோக்கியமான உடலைப் பெறுவதற்கும் நான் இதயத்தில் இளமையாக இருக்க வேண்டும் என்று எனக்கு எப்போதும் தெரியும். என் வாழ்க்கையின் பெரும்பகுதி நான் உடம்பு சரியில்லாமல் இருந்தேன் அல்லது மிகவும் மோசமான முதுகு அல்லது தலைவலியுடன் இருந்தேன். இதை விட எனது உடலை மீண்டும் கட்டியெழுப்புவதற்கான வாய்ப்பாக இதைப் பார்த்தேன். (நான் என் வாழ்க்கையில் " **விபத்துக்கு முன்**" என்று குறிப்பிடவில்லை .)

தீவிர சிகிச்சையில் இருந்த அந்த இரவில் நான் மிகவும் கவனம் செலுத்தியது மற்றும் நான் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்திய மிக நீண்ட நேரம்.

அடுத்த நாள் காலை அறுவை சிகிச்சை மருத்துவர் தனது சுற்று மீது வந்து அவருடன் மக்கள் (மருத்துவர்கள்) நிறைய இருந்தது, சுமார் 12. நான் உயிருடன் இருப்பதை அவர்கள் ஆச்சரியப்பட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

அவர் என் படுக்கையின் முடிவில் நின்று எனது அட்டவணையைப் பார்த்தார். அவர் என்னைப் பார்த்து, "உங்களுக்கு சில கடுமையான காயங்கள் உள்ளன" என்று கூறினார்.

நான் அவரை திரும்பி பார்த்து "அது சரியா ..." என்றேன். அவரது அறிக்கையின் கருத்தை நான் ஏற்கவில்லை என்பது தெளிவாக இருந்தது.

அதற்கு அவர் அளித்த பதில் "நான் ஒரு வெளியே எடுக்க வேண்டும் ஒன்றரை நூரையீரல்ங்கள் உங்கள் மண்ணீரல். நான் செயல்படும்போது நான் வேறு ஏதாவது செய்ய வேண்டுமா என்பதை என்னால் மதிப்பிட முடியும்.

நான் அவரைப் பார்த்து, "நீ மார்பு அறுவை சிகிச்சை நிபுணர் சரியா?"

அவர் "ஆம்" என்று பதிலளித்தார்

மீண்டும் அவரை நோக்கி என் விரலை சுட்டிக்காட்டி நான் அவரிடம் நேராக சொன்னேன் "சரி, ஒருபோதும் நடக்காதவாறு நான் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று சொல்வதே உங்கள் வேலை". நான் சொன்னபோது நான் என் சுயத்தை சுட்டிக்காட்டினேன், பின்னர் மீதமுள்ள வாக்கியத்திற்காக அவரை நோக்கி திரும்பினேன்.

அவருடன் இருந்த மக்கள் அனைவரும் ஒரு படி பின்வாங்கினர்.

அவர் சில நிமிடங்கள் என்னைப் பார்த்தார், மயனமாக, அவருக்குத் தேவையான தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்ளுமாறு என் தேவதைகளிடம் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன், பின்னர் அவர் அமைதியாகவும் அமைதியாகவும் கூறினார், "ஆதரவான இருமலை எப்படிச் செய்வது என்று செவிலியர்களைக் காண்பியுங்கள், நான் விரும்புகிறேன் உங்களால் முடிந்தவரை இரத்தம் எடுக்க வேண்டும். நீங்கள் ஆழமாக மூச்சுவிடவும், உங்களால் முடிந்தவரை இரத்தத்தை இருமவும் செய்ய வேண்டும்.

நான் "சரி" என்றேன்.

அவர் வெளியேறினார், நானும் செவிலியரும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டோம்.

எனக்கு எலும்பு முறிவு மற்றும் விலா எலும்புகள் உடைந்தன ...
இருமல் மற்றும் ஆழமாக சுவாசிக்கும் யோசனை

நான் எழுந்து சுற்றி நடக்க தைரியத்தை சேகரித்து ஒரு மணி நேரம் அங்கேயே கிடந்தேன்.

நான் செவிலியரிடம் படுக்கையில் இருந்து எழுவதற்கு அவளுடைய உதவி தேவை என்று சொன்னேன், அவள் "நான் உன்னை எழுந்திருக்க அனுமதிக்கவில்லை" என்றாள்.

நான் சொன்னேன் "நான் எழுந்து சுற்றி நடக்க வேண்டும் மற்றும் ஆழமாக மூச்சுவிட வேண்டும் என்று டாக்டர் சொன்னார், அதைத்தான் நான் செய்யப் போகிறேன்".

அவள் அழுத்தமாக சொன்னாள் "அவன் இப்போது நினைக்கவில்லை" நான் பதிலளித்தேன், "நான் இப்போது செய்கிறேன், நீங்கள் எழுந்திருக்க எனக்கு உதவலாம் அல்லது நானே எழுந்திருக்க முடியும்."

அவள் முகத்தில் லேசான புன்முறுவல் இருந்தது மற்றும் அவள் எனக்கு உதவ ஆரம்பித்தாள். படுக்கையில் இருந்து எழுந்து நிற்க எனக்கு உதவ சுமார் 5 நிமிடங்கள் ஆனது. அங்கு நிற்பது ஒரு சாதனையாக உணர்ந்தேன். நான் மிக மெதுவாக புறப்பட்டேன். ஒவ்வொரு 5 வினாடிக்கும் ஒரு படி. நான் ஆழ்ந்து மூச்சு விட்டேன், படுக்கையில் இருந்தபோது ஏற்கனவே சில முறை செய்ததால் இரத்தம் இருமிக் கொண்டிருந்தது. இருமல் இருமும்போது ஒவ்வொரு முறையும் நான் நிறுத்தினேன். பின்னர் மீண்டும் புறப்பட்டது. நான் படுக்கையில் இருந்து 15 படிகள் தொலைவில் இருந்தேன், நான் முற்றிலும் அழிந்துவிட்டேன். என்னிடம் ஆற்றல் இல்லை, நான் திரும்பிப் பார்த்தேன், படுக்கை எவ்வளவு தூரத்தில் தோன்றியது என்று என்னால் நம்ப முடியவில்லை. நான் முந்தைய நாள் இரவு கையாண்டது போல் படுக்கைக்கு 15 படிகள் திரும்பினேன். என் பார்வையை அமைத்து, என் உடல் பதிலளிப்பதை காட்சிப்படுத்தியது. நான் மீண்டும் படுக்கைக்கு வந்து அங்கேயே படுத்தேன்.

என் உடல் நம்பமுடியாத அளவிற்கு பலவீனமாக இருந்தது. நான் என் வாழ்க்கையில் பல மராத்தான்களை நடத்தியுள்ளேன், அந்த மாரத்தான்களை விட அந்த பதினைந்து படிகள் என்னை சோர்வடையச் செய்தன.

விபத்தில் என் உடலில் உள்ள ஒவ்வொரு தசையும் அதன் வலிமையை இழந்துவிட்டன, நான் ஒவ்வொரு தசையின் வலிமையையும் மீளக் கட்டியெழுப்புவது போல் இருந்தது.

நான் என் உடலுக்கு ஆற்றலை செலுத்தி, என் உடல் தன்னை மீண்டும் கட்டியெழுப்ப கற்பனை செய்துகொண்டே இருந்தேன்.

இரவு முழுவதும் மற்றவர் செய்ததைப் போல செவிலியர் இன்னும் என் படுக்கையின் முடிவில் உட்கார்ந்திருந்தார்.

ஒரு மணி நேரத்திற்குப் பிறகு நான் எல்லாவற்றையும் மீண்டும் செய்யத் தயார் என்று சொன்னேன். அவள் எனக்கு உதவினாள், நான் கிளம்பினேன். நான் தீவிர சிகிச்சைப் பிரிவைச் சுற்றி ஒரு முழு மடிப்பை முடித்தேன்.

மீண்டும் நான் முழுமையாக செலவழித்து படுக்கைக்கு வந்தேன்.

நான் படுத்திருந்தபோது செவிலியர் என்னிடம் கேட்டார், "நீங்கள் எவ்வளவு அதிர்ஷ்டசாலி என்பதை உணர்கிறீர்களா?"

நான் பதிலளித்தேன், "நான் நினைக்கவில்லை, அதனால்தான் நீங்கள் என்னிடம் கேள்வி கேட்கிறீர்கள்"

அவள் சொன்னாள், "சில கார் விபத்துகளுக்கு நாம் இறப்பு வேகம் என்று ஒன்று இருக்கிறது, இதன் பொருள் அந்த வேகத்திற்கு மேல் மற்றும் காரில் உள்ள அனைவரும் இறக்கிறார்கள். ஒரு நிலையான பொருளின் மீது மோதினால் (ஒரு துருவம் போல) இறப்பு வேகம் அறுபது கிமீ/மணி. இந்த வாரம் எங்களிடம் இரண்டு தனி நபர்கள் இருந்தார்கள், அவர்கள் உங்களைப் போலவே அதே விபத்தில் இருந்தனர், நேருக்கு நேர் மின்கம்பத்தில் மோதினர். அவர்கள் இருவரும் ஒரு மணி நேரத்திற்கு அறுபது கிலோமீட்டர் செய்து கொண்டிருந்தார்கள், இருவரும் இறந்தனர், ஆனால் நீங்கள் 85 கிமீ/மணிநேரம் செய்தீர்கள், நீங்கள் வாழ்ந்தீர்கள். நீங்கள் மிகவும் அதிர்ஷ்டசாலி."

அது அதிர்ஷ்டம் அல்ல என்று எனக்குத் தெரியும் ஆனால் நான் அதை எப்படி செய்தேன் என்பதை அவள் அறிய விரும்பவில்லை என்பதையும் உணர்ந்தேன். நான் அங்கே படுத்து என் தேவதைகளிடம் "நான் எப்படி பிழைத்தேன், அவர்கள் எப்படி வாழவில்லை?"

அவர்களிடமிருந்து பதில் தெளிவாக இருந்தது மற்றும் "நீங்கள் உதவி கேட்டீர்கள்"

நான் அவர்களிடம், "மற்றவர்கள் என்ன செய்தார்கள்?"

அவர்கள் "அவர்கள்ங்கள் கூறினார் ஈ முனையில் வரும் மற்றும் சொல்ல 'அடக் கடவுளே !! நான் இறக்கப் போகிறேன்!' மற்றும் அவர்கள் இறக்கிறார்கள்."

நான் அங்கே சிறிது நேரம் யோசித்துக்கொண்டிருந்தேன்.

பல தசாப்தங்களாக நான் என்னில் செய்த அனைத்து தனிப்பட்ட மேம்பாட்டு வேலைகளையும், எனது வரம்புகளை (அல்லது நானே வரம்பற்ற தன்மையை) கண்டறிவதில் நான் எவ்வளவு ஆர்வமாக இருந்தேன், என்னை எப்படி நம்புவது மற்றும் நான் என்ன உணர்கிறேன் என்பதை பற்றி யோசித்தேன். மற்றவர்கள் என்னைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறார்கள், நான் "சரியானதை" செய்கிறேனா என்பதைப் பற்றி நான் எப்படி கவலைப்படுகிறேன் என்று நான் வளரும் போது யோசித்தேன். நான் நிறைய விஷயங்களைப் பற்றி யோசித்தேன். இது அதிர்ஷ்டம் அல்ல என்று எனக்கு தெரியும் ...

நான் என் வாழ்க்கையில் மீண்டும் பார்த்து மற்றும் ஒவ்வொருவரும் ஏதாவது செய்ய எனக்கு சொல்லிக் கொண்டிருந்தேன் அப்போது நான் செய்த தேர்வுகள் உணர்ந்து **அவர்கள்** இல்லை பிடிக்கவில்லை, ஆனால் நான் வலது இருந்தது தெரியும் **என்னை**.

விபத்து நடந்த 5 வருடங்களுக்கு பிறகு நான் சுமார் 100 பேருக்கு எனது தொழிலில் பயிற்சி செய்து கொண்டிருந்தேன், நான் ஸ்கை டைவிங் சென்ற காலத்தின் கதையை சொல்ல ஆரம்பித்தேன், பிறகு பயிற்சியின் நடுவில் நான் திடீரென்று உணர்ந்தேன் நான் ஸ்கை டைவிங் செல்லவில்லை என்றால் ஒருவேளை விபத்தில் இறந்திருக்கலாம். நான் அறையின் முன்புறத்தில் நின்று, என் வலிமை மற்றும் எனக்கு சரியானது என்று என் இதயத்தில் எனக்குத் தெரிந்ததைப் பின்பற்றுவதற்கான விருப்பத்தைப் பாராட்டுகிறேன். கதையை உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்கிறேன் ...

எண்பதுகளின் நடுப்பகுதியில் (என் இருபதுகளின் நடுப்பகுதியில்) நான் விக்டோரியா நாட்டில் ஒரு பெரிய நகரத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தேன், ஒரு இரவு நான் அந்த வாழ்க்கை முறை நிகழ்ச்சிகளில் ஒன்றைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன், அங்கு டான்டெம் ஸ்கை டைவிங்கில் ஒரு பிரிவு இருந்தது, அங்கு நீங்கள் செய்த ஒருவரிடம் உங்களை கட்டிக்கொள்கிறீர்கள் ஓராயிரம் தாவல்கள், அதனால் அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்று அவர்களுக்குத் தெரியும், பிறகு நீங்கள் ஒரு நல்ல விமானத்திலிருந்து குதித்து பூமி இல்லாத வீழ்ச்சியில் வீழ்ச்சியடைகிறீர்கள். நான் பல ஆண்டுகளாக ஸ்கை டைவிங் செய்ய விரும்பினேன், ஆனால் நான் அதை தனியாக செய்தால் ஒருவேளை நான் இறந்துவிடுவேன் என்று தெரியும். தண்டு வேலை செய்யாதது மற்றும் குழாய் திறக்காதது பற்றி எனக்கு ஒரு மோசமான உணர்வு இருந்தது. எனவே, ஸ்கேன் டைவிங் மூலம் நான் அதைப் பற்றி கவலைப்பட வேண்டியதில்லை, ஏனெனில் அனுபவம் வாய்ந்த நபர் எந்த சூழ்நிலையையும் சமாளிக்க முடியும்.

மறுநாள் காலையில் நான் தொலைக்காட்சி நிலையத்தை அழைத்தேன், அவர்கள் எங்கே குதித்தனர் என்று கண்டுபிடித்தேன். இது சிட்னிக்கு வெளியே இருந்தது . என் தந்தை சிட்னியில் வசித்ததால் அது சரி , நான் மேலே சென்று அவருடன் தங்கியிருந்து கார் வாங்கலாம். நான் விமானத்தை முன்பதிவு செய்து, அவரை அழைத்தேன், நான் வருகிறேன் என்று சொன்னேன், (நான் ஏன் மேலே வருகிறேன் என்று அவரிடம் சொல்லாத அளவுக்கு நான் புத்திசாலி)

நான் நிகழ்ச்சியைப் பார்த்து நான்கு நாட்களுக்குப் பிறகு சிட்னி வந்து ஒரு காரைக் கடன் வாங்கினேன், இரண்டு மணிநேரம் அவர்கள் இயக்கப்படும் விமானப் பாதையில் சென்றேன்.

இந்த நேரத்தில் நான் ஒரு உறவில் நிறைய சிக்கல்களைச் சந்தித்தேன் என்று நான் சேர்க்கலாம். நான் இந்த பெண்ணை நேசித்தேன் ஆனால்

அது வேலை செய்யவில்லை. ரிச்சர்ட் பாக்ஸ் என்ற புத்தகத்தை நான் எப்போதும் படித்துக்கொண்டிருந்தேன். இந்த புத்தகம் ஆத்ம துணைகளின் கருத்து மற்றும் நாம் உண்மையில் ஒரு குறிப்பிட்ட நபருக்கு விதிக்கப்பட்டுள்ளதா என்பதைப் பற்றியது. நான் சிட்னிக்கு வந்த நேரத்தில் படித்த புத்தகத்தின் ஒரு பகுதி, ரிச்சர்ட் தனது ஆத்ம துணையுடன் உறவைக் கையாள முடியாமல் ஒரு சிறிய ஒற்றை என்ஜின் விமானத்தில் சென்றார். அது செயலிழந்தது மற்றும் சட் வேலை செய்யவில்லை. நிலைமை என்னை நான் அமைத்துக் கொள்வது போல் குறிப்பிடத்தக்கதாக இருந்தது. என் நேரத்திற்கு முன்பே நான் இறந்துவிடுவேன் என்பதால் என்னை பின்பற்ற வேண்டாம் என்று ஸ்பிரிட் சொல்ல முயற்சிக்கிறதா என்று நான் ஆச்சரியப்பட்டேன். அதை பின்பற்றுவது முக்கியம் என்று என் இதயத்தில் எனக்குத் தெரியும். நான் மரண பயத்தை வெல்ல வேண்டும் என்று எனக்கு தெரியும். அது முக்கியம் என்று எனக்குத் தெரியும். அது எவ்வளவு முக்கியம் என்பதை நான் புரிந்துகொள்ள இன்னும் 20 ஆண்டுகள் ஆனது. சிட்னியில் இருந்த அந்த இரண்டு நாட்களும் என்னை பயமுறுத்துவதற்கும் தெரியாதவர்களால் கட்டுப்படுத்த முடியாததற்கும் என் வாழ்க்கையில் சக்திவாய்ந்ததாக அமைந்தது என்பதையும் நான் அறிவேன் .

நான் ஏர் ஸ்ட்ரிப்பில் வந்தபோது, விமானங்கள் புறப்பட்டு மக்கள் எங்கும் நடமாடுவதில் பிஸியாக இருந்தது. இது ஒரு சிறிய மேகம் மற்றும் சூரியன் பிரகாசிக்கும் ஒரு அழகான நாள்.

நான் பதிவு செய்து என் பணத்தை செலுத்தினேன். பணத்தை திருப்பித் தர முடியாது என்று அவர்கள் விளக்கினார்கள். அவர்கள் என்னை பயிற்சியின் மூலம் அழைத்துச் சென்று எனக்கு பொருத்தமாக இருந்தனர்.

காற்று வீசியது, அப்போது ஒரு குறிப்பிட்ட காற்றின் வேகத்திற்கு மேல் அவர்களால் டைவ் செய்ய முடியாது என்றாலும் வழக்கமான ஸ்கை டைவிங் இன்னும் நடந்து கொண்டிருந்தது என்று என்னிடம் கூறப்பட்டது. பகலில் நான் காற்று இறக்கும் வரை காத்திருந்தபோது, நான் என் புத்தகத்தைப் படித்தேன், மற்ற வானம் டைவிங் செய்வதைப் பார்த்தேன், கழிப்பறைக்குச் சென்றேன், அதனால் என்னில் எதுவும் மிச்சமில்லை ...

நான் காலை 10 மணி முதல் அந்தி வரை நாள் முழுவதும் காத்திருந்தேன். அவர்கள் மிகவும் மன்னிப்பு கேட்கிறார்கள், நான் அதிகாலை 5 மணிக்கு திரும்பி வந்தால், அந்த காலையில் காற்று எப்பொழுதும் குறைவாக இருந்தது, என்னால் குதிக்க முடியும் என்று கூறினார்கள். நான் சரி என்று கூறிவிட்டு வீட்டிற்கு கிளம்பினேன்.

நான் வீட்டிற்கு வந்து இரவு உணவு சாப்பிட்டேன், இரவு முழுவதும் எனது புத்தகத்தைப் படித்தேன், ரிச்சர்ட் இறந்தாரா என்பதை அறிய

விரும்பினேன். புத்தகத்தில் எனக்கு ஏதாவது செய்தி இருக்கிறதா என்று கண்டுபிடிக்க முயன்றேன். நான் தொடர்பு எப்படி கற்று முன் இந்த கதை நடந்தது எனவே தெளிவாக , நான் இப்போது செய்வது போல் , என் தேவதைகள் / ஆன்மீக உதவியாளர்கள்.

நான் சீக்கிரம் படுக்கையை விட்டு எழுந்து சிறிது காலை உணவை உட்கொண்டேன், இந்த நேரத்தில் என்ன நடக்கிறது என்பது எனக்கு நேராகத் தெரியும் ...

நான் காலை 5 மணிக்கு விமான நிலையத்திற்கு வந்தேன், காற்று அப்படியே இருந்தது. நான் வந்ததைக் கண்டு தோழர்களே வியந்தனர். அவர்கள் யாரும் கூறினார் **எப்போதும்** அடுத்த நாள் வர. அவர்கள் என்னை விமானத்தில் அழைத்துச் சென்றார்கள், மேலே சக்கரத்தின் மேல் சிறிய உலோகத் தட்டில் இறங்கச் சொன்னேன். தட்டு ஒன்றரை செட் அடிக்கு மட்டுமே போதுமானதாக இருந்தது. நான் **முற்றிலும் பயந்து** உலோகக் கம்பியில் தொங்கிக் கொண்டிருந்தேன். நான் உண்மையில் என் மரணத்திற்கு தாவுவது போல் உணர்ந்தேன்.

நான் வெளியே இழுக்கப் போவதில்லை, நான் இங்கே சாக வேண்டும் என்றால் இப்போது அப்படி இருக்கட்டும். என்னிடம் கட்டிய பையன் "குதி" என்று கத்தினான், நான் போக அனுமதித்தேன். அந்த நேரத்தில் நான் அரை மயக்கத்தில் விழுந்தேன். என் கண்கள் திறந்திருந்தன ஆனால் அனைத்தும் கருப்பு. எனது சூழல், அல்லது நான் எங்கே இருக்கிறேன் அல்லது என்ன நடக்கிறது என்பது பற்றி நான் நனவுடன் அறிந்திருக்கவில்லை. ஆனால் தூரத்தில் ஒரு குரல் கேட்கும். நாங்கள் ஒரு தடுமாற்றத்தில் இருந்ததால், என் கால்களைப் பற்றிக் கொள்ளுமாறு குரல் எனக்குக் கத்துகிறது. அவன் வாய் என் காதுக்கு அருகில் இருந்தது ஆனால் அவன் ஒரு மைல் தொலைவில் இருப்பது போல் இருந்தது. சிறிது நேரம் கழித்து நான் உண்மையில் என்ன நடக்கிறது அல்லது ஏன் என்று தெரியாமல் என் கால்களை இறுக்கினேன். இது ஒரு கனவு போல் உணர்ந்தேன் மற்றும் நான் ஒரு கரு நிலையில் சுருண்டு கொண்டிருந்தேன், என்ன நடக்கிறது அல்லது நான் எங்கே இருக்கிறேன் என்று எனக்கு தெரியாது. நான் என் கால்களைப் பிடித்தபோது, நாங்கள் சுழலில் இருந்து தட்டையானோம், அவர் என்னிடம் "இன்னும் ஒரு நொடி நான் கிழி வடத்தை இழுக்கப் போகிறேன்" என்றார்.

நாம் இலவச பூமிக்கு விழத் தொடங்கும் மற்றும் நான் அங்கு இருந்த இந்த கட்டத்தில் தெரியும் **முற்றிலும்** நான் அதை பற்றி செய்ய முடியும் எதுவும். இந்த நேரத்தில் நான் இறக்கப் போகிறேன் என்றால் என்னால் அதைத் தடுக்க முடியாது. அதனால் பயணத்தை அனுபவிக்க முடிவு செய்தேன் . **நான் என் நிலையை ஏற்றுக்கொண்டேன்.**

நான் சுற்றிப் பார்த்தேன், விழுந்து வேகமாக வருவதை இன்னும் அனுபவிப்பது எவ்வளவு வித்தியாசமானது என்று என்னால் நம்ப முடியவில்லை.

இறுதியில் அவர் கிழிந்த வடத்தை இழுத்தார், நான் ஒரு "ஹூபியை" வெளியேற்றினேன் !!! அவர் என்னிடம் கூறினார், "அவர்கள் அனைவரும் அதைச் செய்கிறார்கள்". நாங்கள் கீழே வந்து சிறிய வட்டத்திற்குள் இறங்கினோம். மற்ற வானத்தில் மூழ்கும் அனைவரும் என்னிடம் வந்து "நீங்கள் அதை நேசித்தீர்களா?"

நான் "நிச்சயமாக!" என்று பதிலளித்தேன்.

பின்னர் அவர்கள் "எனவே நீங்கள் அதை மீண்டும் செய்யப் போகிறீர்களா?"

நான் "இல்லை" என்று பதிலளித்தேன்

அவர்கள் அனைவரும் என்னிடம் கேட்டார்கள்,

"ஏன் கூடாது?"

நான் பதிலளித்தேன், ஏனென்றால் இப்போது நான் அங்கு சென்று அதைச் செய்தேன்!

அந்த அனுபவம் என்னை அமைத்தது அதனால் என் மரண பயத்தை விடுவிக்க முடிந்தது.

மீண்டும் மருத்துவமனையில் தீவிர சிகிச்சை பிரிவில்.

பகலில் நான் நம்பமுடியாத அளவிற்கு என்னை குணப்படுத்துவதில் கவனம் செலுத்தினேன்.

மூன்றாவது முறையாக நான் நடக்க மற்றும் ஆழமாக சுவாசிக்க எழுந்தேன். ஒவ்வொரு முறையும் நான் என் நடைக்குச் செல்லும்போது நர்ஸ் எனக்கு அருகில் இருந்தால் தேவைப்பட்டால் உதவ தயாராக இருந்தார். நடக்கும்போது அவள் என்னைப் பிடிக்கவில்லை, நானே அதைச் செய்வதன் முக்கியத்துவத்தை அவள் உணர்ந்தாள் என்று நினைக்கிறேன்.

இந்த மூன்றாவது முறை அவள் என்னிடம் "உன்னை சுற்றி என்ன பார்க்கிறாய்?"

நான் "நிறைய மயக்கமடைந்த மக்கள்" என்று பதிலளித்தேன்.

நான் தீவிர சிகிச்சை பிரிவில் இருந்த 16 மணிநேரம் அல்லது வேறு எந்த நோயாளிகளையும் பார்க்கும் ஒரே முறை, நான் அவர்களைப் புறக்கணித்தது அல்ல, அவர்கள் என் உணர்வு அல்லது விழிப்புணர்வில் இல்லை.

அவள் "ஏன் என்று நினைக்கிறீர்கள்?"

நான் என் கையை அவளிடம் நீட்டி, உள்ளங்கையை நீட்டி "நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்பவில்லை, நான் குணமடைவதில் கவனம் செலுத்துகிறேன்!" என்றேன்.

அவள் என்னிடம் சொன்னாள் "நான் ஒவ்வொரு 15 நிமிடங்களுக்கும் உங்கள் அறுவை சிகிச்சை நிபுணருக்கு போன் செய்து, நீ என் தீவிர சிகிச்சை பிரிவில் இல்லை என்று சொன்னேன்". நான் சிரித்து அவளுடன் ஒத்துக்கொண்டேன்.

இந்த முறை என் நடைப்பயணத்தில் நான் பெரிய அறையின் இரண்டு முழு சுற்றுக்களைச் செய்தேன். இரண்டாவது மடியின் போது அவள் என்னிடம் "நீ குளிக்க விரும்புகிறாயா?"

நான் அவளைப் பார்த்து, நான் செய்வேன் என்று சொன்னேன், அது எனக்கு நன்றாக உணரவும் நன்றாகவும் புத்துணர்ச்சியுடனும் இருக்கும் என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன்.

நான் மீண்டும் படுக்கைக்கு வந்தபோது, அவள் எல்லாவற்றையும் தயார் செய்யும் போது சிறிது நேரம் இருப்பதாகவும், அவள் வந்து என்னை விரைவில் அழைத்து வருவதாகவும் சொன்னாள். அவள் இப்போது என்னை தனியாக விட்டுவிட்டாள். நான் நன்றாக வருவதை அவள் பார்க்க முடியும் என்பதற்கான தெளிவான அறிகுறி (அந்த நேரத்தில் எனக்கு இது தெரியாது என்றாலும்).

அரை மணி நேரம் கழித்து அவள் திரும்பி வந்து என்னை அழைத்து வந்தாள். நான் அவளுடைய உதவி தேவைப்பட்டு எழுந்தேன், நாங்கள் குளிக்கச் சென்றோம்.

அவள் என்னை அவிழ்த்து, அந்த வெள்ளை பிளாஸ்டிக் நாற்காலியில் ஒன்றில் என்னை முற்றிலும் நிர்வாணமாக அமரவைத்து, கையில் வைத்திருந்த ஷவர் ரோஸை என் கையில் வைத்து, அவள் விரைவில் திரும்பி வருவாள் என்று சொன்னாள். என்னால் எதையும் நகர்த்த முடியவில்லை, அவள் எனக்குச் செய்த அதே நிலையில் நான் அங்கே உட்கார்ந்திருந்தேன். என்னால் தண்ணீரை நகர்த்தவே முடியவில்லை.

அவள் திரும்பி வந்து கதவைச் சுற்றி தலையை குத்தியபோது அவள் சிறிது நேரம் சென்றது போல் தோன்றியது. நான் சரி செய்கிறேனா என்று அவள் கேட்டதற்கு நான் ஆம் என்று சொன்னேன்.

அவள் சொன்னாள், "என்னிடம் சில செவிலியர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் உள்ளே வந்தால் பரவாயில்லையா?"

என் முகத்தில் ஒரு பெரிய புன்னகையுடன் நான் கேட்டேன், "அவர்கள் என்ன பார்க்க விரும்புகிறார்கள்?"

அவள் ஒரு அழகான சிரிப்புடன் பதிலளித்தாள், "அவர்கள் உங்களை மழையில் பார்க்க விரும்புகிறார்கள்!"

நான் திரும்பிச் சிரித்தேன் "நான் நினைத்தேன் ... அவர்களை அழைத்து வாருங்கள்!"

மற்ற செவிலியர்கள் அனைவரும் ஷவர் ரூமிற்குள் நின்றனர் நான் ஷவர் ரோஜாவை பிடித்து நிர்வாணமாக அமர்ந்திருந்தேன். என்

செவிலி "எப்படி நீண்ட காலமாக கூறிவருகின்றனர் ஈ நீங்கள் இந்த தீவிர சிகிச்சைப் பிரிவில் இங்கு வந்திருக்கின்றார் நினைக்கிறேன் ஓ?" நான் சொன்னேன், "எனக்கு தெரியாது, 70 வருடங்கள் இருக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்."

அவள் சொன்னாள், "ஆமாம், நீங்கள்தான் அதில் முதலில் குளிப்பீர்கள். நாம் முடியவில்லை அவர்கள் மக்கள் கடற்பாசி குளியல் வழங்கப்பட்டிருக்க ஒரு அவசர சிகிச்சைப்பிரிவு ஒரு மழை வைத்து ஏன் வெளியே வந்தார்!"

நாங்கள் அனைவரும் சிரித்தோம்.

மழை எப்பொழுதும் ஒரு சேமிப்பு அறையாக பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பதை அவர்கள் விளக்கினர், அதனால் அவர்கள் அதை சுத்தம் செய்து சுத்தம் செய்ய வேண்டும்.

லினெட் மற்றும் அம்பர் பகலில் அடிக்கடி என்னைச் சந்தித்தனர்.

மாலை 4 மணியளவில் ஆர்டர்லி வந்து என்னை தீவிர சிகிச்சை பிரிவில் இருந்து வெளியே அழைத்து வந்து ஒரு வார்டுக்கு அழைத்துச் சென்றார்.

நான் வார்டுக்குச் சென்ற பிறகு, லினெட் மற்றும் அம்பர் என்னை மருத்துவமனை சிற்றுண்டிச்சாலைக்கு அழைத்துச் சென்றனர், நாங்கள் அனைவரும் ஒன்றாக இரவு உணவு சாப்பிட்டு சாதாரண விஷயங்களைப் பற்றி பேசினோம்.

அந்த திங்கள் இரவு நான் தூங்க விரும்புகிறேன்

நான் ஒரு சிறப்பு குணப்படுத்தும் கிரீம் என் மார்பில் தேய்த்துக் கொண்டிருந்தேன் மற்றும் நான் வழக்கமாக தினமும் எடுத்துக்கொள்ளும் சிறப்பு ஊட்டச்சத்து சப்ளிமெண்ட்ஸ் எடுத்துக்கொண்டேன். லினெட் அவர்களை எனக்காக அழைத்து வந்தார்.

செவ்வாய்க்கிழமை காலையில் ஆர்டர்லி வந்து என்னை மீண்டும் எக்ஸ்ரேக்கு அழைத்துச் சென்றார்கள், அவர்கள் மேலும் மார்பு எக்ஸ்ரே எடுத்து மீண்டும் என் படுக்கைக்குச் சென்றனர்.

ஒவ்வொரு மணி நேரமும் சில நேரங்களில் அடிக்கடி நான் நடைபாதையில் ஏறி இறங்கினேன், இன்னும் ஆழமாக சுவாசிக்கிறேன், இன்னும் சிறிய அளவு இரத்தம் வருகிறது. நான் சுதந்திரமாகவும் சாதாரண நடை வேகத்தை விட சற்று மெதுவாகவும் நகர்ந்தேன்.

எனக்கு இரண்டு தொலைபேசி அழைப்புகள் மற்றும் ஒரு சில பார்வையாளர்கள் இருந்தனர். இந்த விருந்தினர்களில் ஒருவர் என் சகோதரியின் நண்பராக இருந்த தீவிர சிகிச்சை செவிலியர்.

நான் வார்டில் இருந்தபோது ஒரு செவிலியர் வந்தார், அவர் கடுமையான கார் விபத்துக்களில் காயங்களுக்கு என்ன காரணம் என்று ஆய்வு செய்கிறார், அதனால் கார் உற்பத்தியாளர்கள் இந்த காயங்களைக் குறைக்க கார்களின் வடிவமைப்புகளை சரிசெய்ய முடியும்.

அவள் நிறைய கேள்விகளைக் கேட்டாள்
ஒரு கேள்வி "என் பார்வைக்கு ஏதேனும் தடை உண்டா?"
என் பதில் "ஆம்"
அவள் கேட்டாள் "அது என்ன?"
நான் "என் கண் இமைகள்!"

நான் நகைச்சுவை செய்ததை உணராமல் அவள் அதை எழுதினாள், பிறகு அவள் என்னைப் பார்த்தாள், அவள் என்னை மதிப்பிடுவதை என்னால் பார்க்க முடிந்தது. அவள் அப்போது சிரித்தாள்.

நான் சொன்னேன் "ஏர்பேக் தூசி என்னை பாதுகாப்பிற்கு காரை எங்கு கொண்டு செல்வது என்று பார்க்க முடியாமல் தடுத்தது"

செவிலியரும் ஒரு கன்னியாஸ்திரி. நான் உயிருடன் இருப்பது எவ்வளவு நம்பமுடியாதது என்று அவள் என்னுடன் பேசினாள். அவள் என்னை நேர்காணல் செய்தபோது ஒரு பொறியாளர் என் காரை மதிப்பீடு செய்து கொண்டிருந்தார். ஒரு வாரம் கழித்து நானும் எனது நண்பன் மைக்கேலும் காரைப் பார்க்கச் சென்று அதிலிருந்து சில விஷயங்களைச் சேகரிக்கச் சென்றபோது அதை சேமித்து வைத்திருந்தவர் "அதில் எத்தனை பேர் இறந்தனர்?" மைக்கேல் யாரும் டி என்று கூறினார் இஈ, மற்றும் நீங்கள் அதை பிழைத்து மனிதன் தேடும். அவர் அதிர்ச்சியடைந்தார் மற்றும் நான் உயிருடன் இருப்பது எவ்வளவு நம்பமுடியாதது என்று கூறினார் (அல்லது ஒத்த வார்த்தைகள்)

புதன்கிழமை காலையில், மார்பு அறுவை சிகிச்சை நிபுணர் என்னைப் பார்க்க வந்து, என்னைச் சுற்றி திரைச்சீலை இழுத்து, தலையை பக்கத்திலிருந்து பக்கமாக அசைத்து, "நான் அப்படி எதையும் பார்த்ததில்லை ..."

இந்த நேரத்தில் நான் உண்மையில் நினைத்தேன், "ஒருவேளை நான் என்னை உணர அனுமதித்ததை விட மோசமாக இருக்கலாம் ..."

அவர் கூறினார், "நான் நேற்று எடுத்த எக்ஸ்-கதிர்களை நான் நம்பவில்லை, நான் மெல்போர்னில் இருந்து மேல் மார்பு அறுவை சிகிச்சை நிபுணரை அழைத்தேன், அவரும் நானும் ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை மற்றும் நேற்று காலை முதல் 24 மணிநேரமும் எக்ஸ்-கதிர்கள் மீது விழித்திருந்தோம். உங்கள் நுரையீரலில் ஒன்றரை பகுதியை வெளியே எடுப்பதற்கான எனது அசல் நோயறிதலுடன் அவர் உடன்பட்டார். புகைபிடிக்காத ஒரு இளைஞனின் இரண்டு புதிய

நுரையீரல் இப்போது உங்களிடம் உள்ளது என்பதையும் எனது தற்போதைய நோயறிதலுடன் அவர் ஒப்புக்கொள்கிறார்.

நான் சொன்னேன் "எனக்கு 43 வயது"
அவர் கூறினார், "எனக்கு தெரியும் ..."

நான் மிகவும் உற்சாகமாக இருந்தேன் ... நான் வெற்றி பெற்றேன் ...

நான் கேட்டேன் "இப்போது என்ன நடக்கிறது?"
அவர் பதிலளித்தார், "நீங்கள் வீட்டிற்கு செல்லலாம்"
நான் "எவ்வளவு சீக்கிரம்?"
அவர் பதிலளித்தார்: "கூடிய விரைவில். நான் நீங்கள் குணப்படுத்தும் நுட்பங்களை செய்கிறாய் கேட்க மற்றும் y என்று OU உள்ளன மேலும் எடுத்து சேர்க்கைகள் மற்றும் இந்த தெளிவாக உள்ளது உழைக்கும் நீங்கள் வீட்டில் நீங்கள் சிறப்புடன் இருக்கும். "

என்னை வீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்ல ஒரு மணி நேரம் கழித்து என் லிப்ட் வந்தபோது, நான் என் சொந்த நீராவிபின் கீழ் மருத்துவமனையை விட்டு வெளியேறினேன்.

விபத்து நடந்த இரண்டு வாரங்களுக்குள் என்னால் டார்சனைப் போல என் நெஞ்சை இடிக்க முடிந்தது.
என் உடைந்த விலா எலும்புகளும் எலும்பு முறிந்த ஸ்டெர்னமும் நன்றாக குணமாகும்.

நாம் அனைவரும் நம்மை நம்பி, நாம் எடுக்கும் யோசனைகள் மற்றும் உத்வேகங்களை நம்பினால் அது ஆச்சரியமாக இல்லையா?

நாம் உண்மையில் நம்மை எவ்வளவு நம்புகிறோம்?

நான் ஆண்டுகளில் தெரியும் 1987 நம்பிக்கை மற்றும் நான் வைத்திருக்கும் நம்பிக்கைக்கு என்ன நான் திறன் காலை முதல், அளவுகடந்த அதிகரித்துள்ளது. இது முதன்மையாக நான் இப்போது www.enjoyinnerpeace.com.au மூலம் [பகிரும்](#) அதே வேலையின் காரணமாக இருக்கிறது, இந்த இணையதளத்தில் உங்கள் ஆன்மீக வளர்ச்சியை வீட்டிலேயே இருக்கும்போது அல்லது அதே பயணத்தில் மற்றவர்களைப் போன்ற மற்றவர்களுடன் பகிர்வதன் மூலம் பல விஷயங்கள் உள்ளன .

ஜான் போன்ற உங்கள் ஆவி வழிகாட்டிகளுடன் எப்படி வேலை செய்வது என்பதை நீங்கள் கற்றுக்கொள்ள விரும்பினால் அல்லது நீங்கள் யார்,

நீங்கள் எங்கிருந்து வந்தீர்கள் , எங்கு செல்கிறீர்கள் , ஏன் இங்கே இருக்கிறீர்கள் என்பதைப் பற்றி மேலும் அறிய விரும்பினால் , h க்குச் செல்லவும் வலைத்தளம் www.அனுபவிப்பீன்பீஸ்.காம்.அவ்

ஒருமுறை அவரது தளத்தில் முதலில் எங்கள் கதை தாவலில் 20 நிமிட வீடியோவைப் பார்க்கவும் இரண்டாவதாக ஒரு மின்புத்தகத்தை வாங்கவும். மூன்றாவதாக நீங்கள் ஒரு முகப்பு ஆய்வு திட்டம் வாங்க முடியும் , நீங்கள் முடியும் மூலம் வேலை உங்கள் சொந்த , உங்கள் சொந்த வீட்டில் நான்காவதாக, உங்கள் ஆன்மீக உதவியாளர்களுடன் தெளிவான இருவழி தகவல்தொடர்புகளை நிறுவுதல் /செம்மைப்படுத்துதல், ஓரியன்டேஷன் ப்ரோஃபைலுக்கான ஒரு ஆலோசனைக்காக உங்களை பதிவு செய்யுங்கள்.

நீங்கள் உங்கள் ஆன்மீக வளர்ச்சி தொடர வேண்டும் எவ்வளவு தூரம் பொறுத்து அங்கு உள்ளன ஆன்மீக மற்றும் பிற சேவைகளில் கிடைக்கக்கூடிய ஆன் மீது 600 படிப்புகள். www.enjoyinnerpeace.com.au வலைத்தளத்தை [ஆராயுங்கள்](http://www.enjoyinnerpeace.com.au) மற்றும் உங்களுக்கு ஏதேனும் கேள்விகள் இருந்தால் மட்டும் கேளுங்கள் .

ஜான் உலகம் முழுவதும் சுற்றுப்பயணம் செய்து மக்களுக்கு அவர்களின் ஆவி வழிகாட்டிகளுடன் எப்படி பேசுவது, தங்களை நம்புவது, அவர்களின் வாழ்க்கை நோக்கத்தைக் கண்டறிவது மற்றும் அதைத் தொடர தைரியம் கற்பிப்பது. ஜான் உங்கள் பகுதிக்கு வர விரும்பினால், www.enjoyinnerpeace.com.au வலைத்தளம் மூலம் அவரை அல்லது அவரது ஊழியர்களை தொடர்பு கொள்ளவும் .

நீங்கள் ஆங்கிலத்திலும் சரளமாக மற்றும் கூட இல்லாவிட்டாலும் பிழைகள் உள்ளன உள்ள translati மீது ஆங்கில பதிப்பு இருந்து மொழிபெயர்த்தார் பதிப்பு என் அலுவலகம் தெரியப்படுத்துங்கள் மற்றும் நீங்கள் நாம் செய்வோம் மகிழ்ச்சியுடன் முன்னோக்கி வார்த்தை ஆவணப் பதிப்பு நமக்கு மொழிபெயர்ப்பு சரிபார்க்கவும் மகிழ்கிறோம் என்றால் நீங்கள் திருத்த வேண்டும். எங்களுக்கு உதவியதற்கு முன்கூட்டியே நன்றி ☺